உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவேகம்பரந்தாதி.

திருவாவடுதுறையாதீனத்துச்

சிவஞானசுவாமிகள்

அருளிச்செய்தது.

இராமநாதபுரம்

இராமசுவாமிப்பிள்ளை

செய்த உரையுடன்

சென்னபட்டணம்:
வித்தியாநுபாலனயந்திரசாலையில்
அச்சிற்பதிப்பிக்கப்பட்டது.

இரண்டாம் பதிப்பு.

பவ௵ ஆடி௴.

ஆக்கியோன்பெயர்.

கங்கையு மலரின் மங்கையும் பரசுங்
  காமநோக் கம்மைவண் டங்கை
கொங்கைகண் ஞெமுங்கத் தழுவலு முழுதுங்
  குழைந்தருள் கம்பரந் தாதி
சங்கையின் மும்மைத் தமிழ்ப்புல வோர்க
  டமக்கொரு காட்டதா வமைத்தான்
செங்கைகள் கூப்பித் தவர்புகழ் துறைசைச்
  சிவஞான முனிவரன் மாதோ.

☞ இவ்வந்தாதியிலே காப்பும் முதலிறுதிகளில் ஆறுசெய்யுட்களும் இறந்துபோயின.

உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவேகம்பரந்தாதி

மூலமும் உரையும்.

கருமங்கையாரமருமத்தரேத்துசெங்காந்தளைநி
கருமங்கையாரமருமத்தர்வாழ்கச்சிபோலவெப்பாங்
கருமங்கையாரமருமத்தர்வாய்மைகதிர்ப்பச்சென்ற
கருமங்கையாரமருமத்தமுங்கடந்தெய்தலென்றே.

இதனது பதப்பொருள். கரு மங்கை ஆர் அ மருமத்தர் ஏத்து - பெருமையாகிய இலக்குமி தங்கிய அந்தமார்பினையுடைய விஷ்ணுமூர்த்தி துதிக்கின்ற—செங்காந்தளை நிகரும் அங்கையார் அமரும் அத்தர் வாழ் கச்சி போல - செங்காந்தண் மலர் போலும் அகங்கையினையுடைய உமாதேவியார் பொருந்திய பாதித்திருமேனியையுடைய திருவேகம்பநாதர் வாழுங் காஞ்சிநகரம்போல,— எப்பாங்கரும் அம் கையார் அமரும் அத்தர் - எவ்விடத்துமுள்ள நல்லொழுக்கத்தினையுடையார் விரும்புந் தலைவர்—வாய்மை கதிர்ப்பச் சென்ற கருமம் கையார் - (இந்தநாள் வருவேமெனத் தாங்கூறிய) மெய்ம்மை விளங்கச் சென்ற கருமத்தின்கண் உவர்ப்புறார்;—அமரும் அத்தமும் கடந்து எய்தல் என்று - (ஆதலால் அந்தப்) போரையுங் காட்டையும் நீந்தி (இத்தேயத்தை) அணுகல் எந்நாளோ என்றவாறு. பாங்கியே யான் அறியேனென்பது எஞ்சி நின்றது. முதலடியில் அம்மருமத்தரென்பது அமருமத்தரென மக

ரவொற்றுத் தொக்கு நின்றது. செங்காந்தள் ஆகுபெயர். இரண்டாமடியில் அகங்கையென்பது அங்கையென நின்றது. நல்லொழுக்கமுடையராலே காஞ்சிநகரம்போல விரும்பப்படுந் தலைவனொன்க. ஏ ஈற்றசை. [போர்வயிற் சென்ற தலைவனிடத் தலைவி வருந்தல்.] (க)

என்பங்கம்பங்கம்படச்சூழெனிலெங்குஞ்செல்சரணுக்
கென்பங்கம்பங்கம்பதித்தபிரான்கச்சியெய்துவம்வா
வென்பங்கம்பங்கம்பிகையுறச்சேர்த்தவனெம்பெருமா
னென்பங்கம்பங்கம்பியாவண்ணமேத்துவமேழைநெஞ்சே.

(இ-ள்.) என் பங்கம் பங்கம் படச் சூழ் எனில் - எனது பாவம் பின்னமடையும்வண்ணம் பிரதக்ஷிணஞ் செய்யென்றால்,—எங்கும் செல் சரணுக்குப் பங்கு என் - எவ்விடத்தும் ஓடித் திரியும் பாதங்களுக்கு முடம் யாது!—அம்பு அம் கம் பதித்த பிரான் கச்சி எய்துவம் - (ஆதலால்) கங்கையை அழகிய முடியிலே தரித்த திருவேகம்பநாதருடைய காஞ்சீபுரத்தை (நாம்) அடைவேம்,—வா - (நீ) வருவாயாக,—என்பு அங்கம் பங்கு அம்பிகை உறச் சேர்த்தவன் - (அடைந்து) எலும்புகளையணிந்த திருமேனியிலே வாமபாகத்தில் உமாதேவியார் தங்கும்வண்ணம் வைத்தவனொன்றும்,—எம்பெருமான் என்பம் - எமது பெருமானென்றும் ஓதி—கம்பம் கம்பியா வண்ணம் ஏத்துவம் - (அந்நகரத்துள்ள) திருவேகம்பமாகிய ஆலயத்திலே (புகுந்து) சலியாது துதிப்பேம்,—ஏழை நெஞ்சே- பேதைமனமே. எ-று. மனமே பிரதக்ஷிணஞ்செய்யென்றால் பாதங்களுக்கு முடம் யாது ஆதலால் காஞ்சீபுரத்தை நாம் அடைவேம், அடைந்து வைத்தவனொன்றும் பெருமானென்றும் துதிப்பேம் வருவாயாகவெனக்கூட்டுக. இறுதியடியில் என்பம் முற்றெச்சம். (உ)

சேகரந்தோயமுடித்தோயிருள்சிந்தையார்க்கப்பரி
சேகரந்தோயமலாகச்சியேகம்பசேரலர்நஞ்
சேகரந்தோயனலாவென்றுசிந்தைசெய்யாதமலச்
சேகரந்தோயமனாள்வருங்காலையென்செய்குவரே.

(இ-ள்.) சேகரம் தோயம் முடித்தோய் - திருமுடிக்கண்ணே கங்கையைத் தரித்தவரே,—இருள் சிந்தையார்க்கு அப்பரிசே கரந்தோய் - இருண்ட மனத்தையுடையவர்களுக்கு அப்படியே ஒளித்தவரே,—அமலா - மலமூத்தரே,—கச்சி ஏகம்ப - காஞ்சிபுரத்தில் எழுந்தருளியிருக்குந் திருவேகம்பநாதரே,—சேரலர் நஞ்சே - அடையாதவர்களுக்கு விஷமாயுள்ளவரே,—கரம் தோய் அனலா - கையிலே பொருந்திய அக்கினியையுடையவரே,—என்று சிந்தை செய்யாத மலச்சேகர் - என்று சிந்தியாத ஆணவவயிரமுடையவர்கள்—அந்தோ யமன் ஆள் வரும் காலை என் செய்குவர் - ஐயோயமதூதர் வந்து நெருங்கிய காலத்தே யாது செய்வர்கள். எ-று. (௩)

குவலையமாமைவிழியார்மயக்கிற்கொட்கும்புலையேன்
குவலையமாமையுருவெனக்காலன்குறுகிலென்செய்
குவலையமாமைதருங்கச்சியேகம்பகோளரவா
குவலையமாமையினோடணியாக்கொண்டகொள்கையனே.

(இ-ள்.) குவலையம் ஆம் மை விழியார் மயக்கில் கொட்கும் புலையேன் - கருங்குவளை மலர்போலும் மையணிந்தகண்களையுடைய பெண்களது மையலிற்பட்டுழலும் புன்மையேன்,—கு அலைய மா மை உரு எனக் காலன் குறுகில் என்செய்குவல் - பூமி அலையும்படி பெரிய மேகத்தின்வடிவம்போல இயமன் அணுகில் யாது செய்வேன்!—ஐய - ஐயரே,—மாமை தரும் கச்சி ஏகம்ப - அழகினைப் பொருந்திய காஞ்சிபுரத்தில் வாழுந் திருவேகம்பநாதரே,—கோள் அர வாகுவலையம் ஆமையின் ஓடு அணியாக் கொண்ட கொள்கையனே-வலி

ய பாம்பைத் தோளணியாகவும் ஆமையினோட்டை மார்பணி யாகவும் பூண்டருளிய கோட்பாட்டினையுடையவரோ. எ-று. மூன்றாமடியில் அராவென்பது அரவென நின்றது. (௪)

கைக்கடக்கும்பக்களிறாமைவாயிலுங்கைவசஞ்செய்
கைக்கடக்கும்பக்கமேகவொட்டாதெமர்காள்பொன்னுல
கைக்கடக்கும்பக்கபூஞ்சினைமாவுறைகம்பன்வெண்ண
கைக்கடக்கும்பக்கதிர்முலைபாகனைக்கண்ணுமினே.

(இ-ள்.) கைக் கடக் கும்பக் களிறு ஆம் ஐ வாயில் - து திக்கையையும் மதத்தையும் மத்தகத்தையுமுடைய யானைக ளாகிய ஐம்பொறிகளையும்—உம் கைவசம் செய்கைக்கு-உங்க ள் வசமாக்கற்பொருட்டு—பக்கம் ஏக ஒட்டாது அடக்கும்-ப க்கத்திலே செல்லவொட்டாமல்(அவைகளை)அடக்குங்கள்;— எமர்காள் - நம்மவர்களே,—பொன் உலகைக்கடக்கும் பக்க பூம் சினை மா உறை கம்பன் - சுவர்க்கலோகத்தைக் கீழ்ப்படு த்து மேற்செல்லும் வகுப்பினவாய பொலிவுபெற்ற கவடுகளை யுடைய மாமரத்தடியில் எழுந்தருளியிருக்குந் திருவேகம்பநா தரும்—வெள் நகைக் கடக் கும்பக் கதிர் முலை பாகனைக் க ண்ணுமின் - வெள்ளிய தந்தங்களையும் குடமாகிய கும்பம் போலும் ஒளிபொருந்திய தனங்களையுமுடைய உமாதேவியா ரை வாமபாகத்தேயுடையவருமாகிய சிவபிரானைத் தியானி யுங்கள். எ-று. கதிர்முலை அன்மொழித்தொகை. (௫)

மின்னலங்காரம்புபெய்யாதுறமிக்கிராசிகடம்
மின்னலங்காரகனிற்பினுமென்மின்னனூர்குமின்கு
மின்னலங்காரம்பெறநடஞ்செய்வியன்கச்சியைச்சேர்
மின்னலங்காரப்பணியான்கம்பந்தொழுவீரன்பரே.

(இ-ள்.) மின்னல் அம் கார் அம்பு பெய்யாது உற - மி ன்னலையுடைய அழகிய மேகம் ஜலத்தை வருஷியாவண்ணம் —இராசிகள் தம்மின் நல் அங்காரகன் மிக்கு நிற்பினும் என்-

(கடக மகர மீனங்கள் அல்லாத நிர்ச்சல) ராசிகளில் நல்ல செவ்வாய் காலநீட்டித்து நின்றாலும் யாது (இடையூறு நிகழும்!)—மின் அனார் குமின் குமின் அலங்காரம் பெறநடம் செய் வியன் கச்சியைச் சேர்மின் - மின்போலும் பெண்கள் குமின் குமினென்னும் ஒலிக்குறிப்போடு அழகு வாய்ப்ப நிருத்தஞ்செய்கின்ற பெருமையாகிய காஞ்சீபுரத்தை அடையுங்கள்,—அன்பரோ அலங்கு ஆரப் பணியான் கம்பம் தொழுவீர் - தொண்டர்களே அசைகின்ற சர்ப்பாபரணத்தையுடைய சிவபெருமானது திருவேகம்பத்தை வணங்குங்கள். எ-று. இரண்டாமடியில் நல்லங்காரகனென்பது நலங்காரகனென லகரவொற்றுத் தொக்கது. அனாரென்பது அனாரென இடைக்குறைந்து நின்றது. ஏனையடிகளில் னகரவொற்றுக்கள் விரிந்து நின்றன. (௬)

அன்பரவைக்களஞ்செல்லேன்கம்பம்பணியாதபுலை
யன்பரவைக்களந்தீமழுவோயென்றரற்றித்துழா
யன்பரவைக்களந்தன்புசெய்யேன்மெய்யறிவுகுறி
யன்பரவைக்களங்கத்தேனெவ்வாறருள்கூடுவதே.

(இ-ள்.) அன்பர் அவைக்களம் செல்லேன் - (யான்) அடியார்களுடைய சபையிலே போகின்றிலேன்;—கம்பம் பணியாத புலையன்-திருவேகம்பத்தை வணங்காத புன்மையேன்;—பரவைக் களம் தீ மழுவோய் என்று அரற்றித் துழாயன் பரவு ஐக்கு அளந்து அன்பு செய்யேன் - கடலினின்றும் தோன்றிய விடம் நெருப்பாய்ச் சுடுகின்றது மழுப்படையையுடையவரோ என்று ஒலிட்டுத் துளசிமாலையையணிந்த விஷ்ணுமூர்த்தி துதிக்கப்பெற்ற கடவுளாகிய திருவேகம்பநாதருக்கு அளவிட்டாதல் பத்திசெய்கின்றிலேன்;—மெய் அறிவு குறியன் - உண்மைஞானத்தைக் கருதுகின்றிலேன்;—பரவைக் களங்கத்தேன் - (இங்ஙனம்) பெருங்குற்றத்தையுடைய அ

டியேன்—எவ்வாறு அருள் கூடுவது - எவ்வண்ணம் திருவரு
ள் பெறுவது. எ-று. (எ)

தேங்கடியாரரவார்சடையார்திருக்கம்பந்தொழு
தேங்கடியாரரவந்திகழ்காஞ்சியிற்சென்றுசிவந்
தேங்கடியாரரவோசைசெவிமடுத்தேமினிமுந்
தேங்கடியாரரந்தைப்படுங்கும்பியிற்செல்வழிக்கே.

(இ-ள்.) தேம் கடி ஆர் அரவு ஆர் சடையார் திருக்கம்பம் தொழுதேம்-தேனையும் மணத்தையுமுடைய ஆத்திமாலையும் பாம்பும் பொருந்திய சடையையுடைய சிவபெருமானது திருவேகம்பத்தை வணங்கினேம்,—கடி ஆர் அரவம் திகழ் காஞ்சியில் சென்று - கலியாணத்தினது பேரொலி விளங்குங் காஞ்சீபுரத்திற் போய்,—சிவம் தேங்கு அடியார் அர ஓசை செவி மடுத்தேம் - சிவானந்தவெள்ளந்ததும்பும் உள்ளமுடைய அன்பர்களது அரகரவென்னும் முழக்கத்தை இரண்டு காதுகளாலும் உண்ணப்பெற்றேம்,—இனி முந்தேம் - (ஆதலால்) இனி யாங்கள் முற்படமாட்டேம்,—கடியார் அரந்தைப் படும் கும்பியில் செல் வழிக்கு - கொடிய பாவிகள்துன்பப்படும் நரகத்துக்குச் செல்லும் மார்க்கத்தில். எ-று. வழிக்கென்பது வேற்றுமைமயக்கம். மார்க்கத்தில் யாங்கள் முற்படமாட்டேமெனக் கூட்டுக. (அ)

கேதனக்கேதனமன்வரிலச்சங்கெடுத்தருள்சங்
கேதனக்கேதனவல்லார்மதிகெடக்கட்டியனைக்
கேதனக்கேதனமாமுமைபாற்கிளர்வோன்கச்சிநி
கேதனக்கேதனவானன்கம்பந்தொழக்கேடிலையே.

(இ-ள்.) கேதன் - ஒளியையுடையவரும்—அக்கேத நமன் வரில் அச்சம் கெடுத்தருள் சங்கேதன் - அத்துன்பத்தைச் செய்கின்ற இயமன் வரும்வழி (அடியாருக்குப்) பயத்தைப்

போக்கியருளும் நியமத்தையுடையவரும்—அக்குத் தன வல்லார் மதி கெட அனைக்குக் கட்டி - சங்குமணியை மூலைகளாகிய சூதாடுகருவியையுடைய பெண்கள் மனம் அழியும்படி அனையின்கண்ணே அணிந்தவரும்—தனக்கே தனம் ஆம் உமைபால் கிளர்வோன் - தமக்கேயுரிய பொருளாகிய உமாதேவியாரிடத்தே மனவெழுச்சியுடையவரும்—கச்சி நிகேதனக் கேதன ஆனன் - காஞ்சிநகரத்துத் திருக்கோயிலில் எழுந்தருளியிருக்கும் இடபக்கொடியையுடையவருமாகிய சிவபிரானது—கம்பம் தொழக் கேடு இலை - திருவேகம்பத்தை வணங்கத் தீங்கில்லையாம். எ-று. கேது ஒளி. கட்டி என்பது பெயர். அனைக்கு வேற்றுமை மயக்கம். ஏ இரண்டும் அசைகள்.

கேட்டையனுமயமாங்கம்பங்கிட்டவொட்டாதமதன்
கேட்டையனுமயன்மீறச்செய்தீங்கைக்கெடுத்தியெனக்
கேட்டையனுமயங்கேலெனவாண்டனன்கேழரியாங்
கேட்டையனுமயனுமறிவாரவன்கீர்த்திகளே.

(இ-ள்.) அனுமயம் ஆம் கம்பம் கிட்ட ஒட்டாத கேட்டை - நோயில்லாததாகிய திருவேகம்பத்தை அணுகவொட்டாத பொல்லாங்கையும்—மதன் தையல் கேள் நாம் மயல் மீறச்செய் தீங்கை-மன்மதன் பெண்களுறவால் (விளையும்) அச்சந்தரும் மயக்கத்தை விருத்திசெய்தலாலாகும் கேட்டையும்—கெடுத்தி எனக் கேட்டு - (நீர்) போக்கியருள்வீராக என்று அடியேன் விண்ணப்பஞ்செய்யத் திருச்செவிசாத்தி,—ஐயன்- திருவேகம்பநாதர்—ஆ மயங்கேல் என ஆண்டனன் - ஆ மயக்கமுறுதேயென்று சொல்லி அடிமைக்கொண்டருளினர்;—கேழ் அரியாம் கேட்டையனும் அயனும் அவன் கீர்த்திகள் அறிவார் - (கரிய) நிறத்தையுடைய விட்டுணுவாம் இந்திரனும் பிரமதேவனும் அப்பெருங்கருணைப்பெருமான் பெரும்புகழ்களை அறியவல்லவர். எ-று. ஆ அருளின்கட்குறிப்பு. (கo)

திகழுமலத்தகத்தாளாடொழக்கம்பஞ்சேர்ந்துறைசோ
திகழுமலத்தகப்பட்டுழல்குண்டரைச்சேர்த்திடுமூர்த்
திகழுமலத்தகத்தெங்கோன்றன்கோன்சிவஞானமளித்
திகழுமலத்தகட்டாள்வாயென்பார்க்கருள்செய்திடுமே.

(இ-ள்.) திகழும் அலத்தகத் தாளாள் தொழக் கம்பம் சேர்ந்து உறை சோதி - விளங்குகின்ற செம்பஞ்சியூட்டிய பாதங்களையுடைய உமாதேவியார் வணங்கத் திருவேகம்பத்திலே பொருந்தி எழுந்தருளியிருக்கின்ற சோதியாகியும்—கழு மலத்து அகப்பட்டு உழல் குண்டரைச் சேர்த்திடு மூர்த்தி - கழுமரத்திலே மும்மலங்களாற்பந்திக்கப்பட்டுச் சுழலுஞ்சமணரை ஏற்றுவித்த மூர்த்தியும்—கழுமலத்து அகத்து எங்கோன் தன் கோன் - சீர்காழியின்கண் (அவதரித்த) எங்கள் தலைவருமாகிய ஆளுடையபிள்ளையாருடைய இறைவராகியுமுள்ள சிவபெருமான்—அத்த சிவஞானம் அளித்தி கழுமல் கட்டு ஆள்வாய் என்பார்க்கு அருள் செய்திடும் - பிதாவே சிவஞானத்தைத் தந்தருளும் துன்பத்தைக் களைந்து அடிமைக்கொண்டருளும் என்று விண்ணப்பஞ் செய்பவர்களுக்கு (அங்ஙனமே) கருணைசெய்வர். எ-று. (கக)

செய்யவையம்புயம்வைத்தாளும்வேந்தர்திருவுங்கைப்பச்
செய்யவையம்புயமன்போலுநோக்கியர்தீமையறச்
செய்யவையம்புயமார்கச்சியேகம்பஞ்சென்றுபத்தி
செய்யவையம்புயனோர்களத்தாயெங்கள்சிற்பரனே.

(இ-ள்.) செய்ய வையம் புயம் வைத்து ஆளும் வேந்தர் திருவும் கைப்ப - செவ்விதாகிய உலகத்தைத் (தமது) புயத்திற்பொறுத்து ஆளுகின்ற அரசர்களுடைய செல்வமும் உவர்க்கவும்,—செய்ய வை அம்பு யமன்போலும் நோக்கியர் தீமை அற - சிவந்த கூர்மையாகிய பாணமும் இயமனும் போலும் கண்களையுடைய பெண்களாலாகிய தீங்கு கெடவும்,—செய் அ

வை அம்புயம் ஆர் கச்சி ஏகம்பம் சென்று பத்திசெய்ய - க ழனிகடோறும் தொகுதி தொகுதியாகத் தாமரைகள் நிறைந்த காஞ்சீபுரத்துள்ள (உமது) திருவேகம்பத்திற்போய் அன்பு செய்யவும்,—வை - கருணைசெய்தருளும்,—அம் புயல் நேர் க ளத்தாய் - நீருண்ட மேகம் போலும் கரிய கண்டத்தையுடை யவரோ—எங்கள் சிற்பரனே - எமது ஞானரூபியாகிய பரம் பொருளே. எ - று. (கஉ)

பரவாதவந்தனையன்போல்வளர்த்துப்படித்துளறும்
பரவாதவந்தனையந்தோவிடேனினிப்பார்வெறுந்தா
பரவாதவந்தனைசெய்யடியார்தம்பணிசெயென்றம்
பரவாதவந்தனையீந்தனையேபழங்கம்பத்தனே.

(இ-ள்.) பரவாது அவம் தனையன்போல் வளர்த்துப்படி த்து உளறும் பர வாத - (குருலிங்கசங்கமங்களை) வழிபாடு செய்யாது பயன்படாத உலகவியல்களைப் புதல்வன்போல வி ருத்திசெய்து (அவற்றிற்குரிய நூல்களைக்) கற்றுப் பிதற்றுகி ன்ற மிக்க தருக்கத்தையுடையாய்,—அந்தோ வந்தனை இனி விடேன் பார் வெறும் தாபர ஆத - ஐயோ வந்தகப்பட்டாய் இனி விடேம் காண்பாயாக பயனற்ற மரம்போலும் அறிவி ல்லாதவனே—வந்தனை செய் அடியார்தம் பணி செய் என்று- (நம்மை) வழிபடுந்தொண்டர்களது தொண்டைச்செய்வாயா க என்று சொல்லியருளி,—தவந்தனை ஈந்தனையே - சிவபுண் ணியத்தைக் கொடுத்தருளினீரன்றே,—அம்பரவா பழங் கம் பத்தனே - ஞானகாசமாயுள்ளவரோ பழமையாகிய திருவேக ம்பவாணரோ. எ-று. (கங)

பத்திக்கணங்கணமாநின்றுபோற்றும்பழவடியார்
பத்திக்கணங்கணவேகம்பத்தாய்பத்துமுற்றுகருப்
பத்திக்கணங்கணங்கெய்தலன்றென்னைபண்பாகியென்றே
பத்திக்கணங்கணபாதவிர்த்தாண்டருள்பாலிப்பையே.

(இ-ள்.) பத்திக் கணம் கணமா நின்று போற்றும் - வரிசையுற்றுக் கூட்டங்கூட்டமாக நின்று துதிக்கும்—பழ அடியார் பத்திக்கண் அங்கு அணவு ஏகம்பத்தாய் - பழைய அடியார்களுடைய அன்பினிடத்து அங்கே கலந்தருளும் திருவேகம்பநாதரே,—பத்தும் முற்று கருப்பத்திக்கு அணங்கு அணங்கு எய்தல் என்று அன்னை பண்பாகி - பத்துமாதமும் நிறையப்பெற்ற கருப்பவதிபொருட்டுப் பெண்ணே துன்பமடையாதேயெனச் சொல்லியருளித் தாயுமானவரே,—கணபா - கணங்களைக் காப்பவரே,—என் ஆபத்து இக்கணம் தவிர்த்து ஆண்டு அருள் பாலிப்பை - அடியேனது துக்கத்தை இப்போதே போக்கி அடிமைக்கொண்டு கருணைசெய்தருளும். எ-று. அன்னை பண்பாகியென்பது பெயர். (கச)

பாலிக்குமரிக்குந்தாணிழல்வெப்பம்பணிமொழியாற்
பாலிக்குமரிக்குமாறுசெய்வார்படிந்தாடடத்தன்
பாலிக்குமரிக்குடிஞைக்குமெய்தரும்பாக்கியங்கொள்
பாலிக்குமரிக்குவாழ்வானகச்சிப்பதிக்கம்பனே.

(இ-ள்.) தாள் நிழல் பாலிக்கும் வெப்பம் அரிக்கும் - (அடைந்தவர்களுக்குத் தமது) திருவடிநீழலைக் கொடுத்தருளுவர் பிறவி வெம்மையைக் கெடுத்தருளுவர்,—பணி மொழியால் பால் இக்கு மரிக்குமாறு செய்வார் தன்பால் படிந்து ஆடட - மெல்லிய வசனத்தாற் பாலின்சுவையும் கரும்பின்சுவையும் கெடும்வண்ணம் செய்யும் பெண்கள் தன்னிடத்தே அமைந்து மூழ்கும்பொருட்டு—இக் குமரிக் குடிஞைக்கும் எய்த அரும் பாக்கியம் கொள் - இந்தக்குமரியாற்றுக்கும் பெறுதற்கரிய செல்வம் பெற்ற—பாலிக் குமரிக்கு வாழ்வானகச்சிப்பதிக் கம்பனே - பாலிநதியாகிய கன்னிக்கு இடமாகிய காஞ்சீபுரத்து வீற்றிருக்கும் திருவேகம்பநாதரே. எ-று. திருவேகம்பநாதரே திருவடிநீழலைக் கொடுத்தருளுவர் பிறவிவெம்மை

யைக் கெடுத்தருளுவனைக் கூட்டுக. எய்த அருமென்பது எய்தருமென அகரந்தொக்கது. ஏனையரிபிரமேந்திராதியரைப் பிரித்து நிற்றலால் இறுதி ஏகாரம் பிரிநிலை. (கரு)

பதிகம்பரம்பரர்க்காவதுகாஞ்சிபணிபணியென்
பதிகம்பரம்பரசாயுதமாம்பத்திசெய்பவரேற்
பதிகம்பரம்பரவுந்தொடைமூவர்பகர்ந்தருளும்
பதிகம்பரம்பரமானந்தமேயுருப்பார்ப்பவர்க்கே.

(இ-ள்.) கம்பர் அம்பரர்க்குப் பதி ஆவது காஞ்சி - திருவேகம்பரும் ஞானாகாசரூபியுமாகிய சிவபெருமானுக்கு நகரமாவது காஞ்சீபுரமாகும்,—பணி பணி என்ப - ஆபரணமாவது பாம்பாகும் என்று சொல்லுவர்,—அம்பரம் திக் - ஆடையாவது திக்காகும்,—ஆயுதம் பரசாம் - படைக்கலமாவது மழுவாகும்,—பத்தி செய்பவர் ஏற்பது இகம் பரம் - அன்புசெய்வோர் ஏற்றுக்கொள்வது இம்மை மறுமைப்பயனாகும்,—பரவும் தொடைமூவர் பகர்ந்தருளும் பதிகம் - துதிக்கப்படும் மாலையாவது (திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் திருநாவுக்கரசுநாயனார் சுந்தரமூர்த்திநாயனார் என்னும்) மூவர்முதலிகள் திருவாய்மலர்ந்தருளிய தேவாரப்பதிகமாகும்,—பார்ப்பவர்க்கு உருப் பரம் பரமானந்தமே-(பதிஞானத்தால்) நோக்குவோர்க்குத் திருமேனியாவது மேம்பட்ட பரமசுகவடிவமாகும்.எ-று.

பவனனகன்றலைவன்காஞ்சிவாழ்பழங்கம்பமெனும்
பவனனகன்றலைஞாலமெலாந்தொழப்பட்டகடம்
பவனனகன்றலைவற்றநெஞ்சேசோர்வினைப்பஞ்சினுக்கின்
பவனனகன்றலைமாலையனென்றென்றுபாடுதுமே.

(இ-ள்.) பவன் - விசுவகாரணர் — அனகன் - மலரகிதர்—தலைவன் - (எப்பொருட்கும்) இறைவர்—காஞ்சி வாழ் பழம் கம்பம் எனும் பவனன் - காஞ்சீபுரத்தில் இருக்கின்ற ப

மைய திருவேகம்பமென்னும் ஆலயத்தையுடையவர்—தலை அகல் ஞாலம் எலாம் தொழப்பட்ட கடம்பவனன் - இடமகன்ற உலகமுழுதும் வழிபடப் பெற்ற கதம்பவனத்தில் வீற்றிருப்பவர்—அகன்று அலைவு அற்ற நெஞ்சோர் வினைப்பஞ்சினுக்கு அனல் நக இன்பன் - பிரிந்து (விடயங்களிற்) சுழலுதலில்லாத மனத்தையுடைய பரிபக்குவரது கன்மபாசமாகிய பஞ்சிற்கு அக்கினிமலைபோன்றும் ஆனந்தவடிவாயுள்ளவர்—தலைமாலையன் - சிரமாலைகளையுடையவர்—என்று என்று பாடுதும் - என்று பலமுறை (சிவபிரானைப்) பாடுவாம். எ-று. (கஎ)

பாடலம்போதுநிறைசிவகங்கைபடிந்துநித்தம்
பாடலம்போதுதொறுமீசன்கம்பன்பரனெனும்வாய்
பாடலம்போதுகுழல்விழிநாலெண்பகுப்பும்வளர்ப்
பாடலம்போதுதுமென்னேமெவ்வாறருள்பற்றுதுமே.

(இ-ள்.) பாடலம் போது நிறை சிவகங்கை நித்தம் படிந்து - பாதிரிமலர் நிறைந்த சிவகங்கையிலே நாடோறும் ஸ்நானஞ்செய்து—போது தொறும் ஈசன் கம்பன் பரன் எனும் வாய்பாடு பாடலம் - காலந்தோறும் ஈசன் கம்பன் பரன் என்று (ஆன்றோர்) திருவாக்கின் ஆட்சிப்பட்டு வரும் திருநாமங்களை உச்சரிக்கமாட்டேம்,—அல் அம்பு ஓது குழல் விழி நால் எண் பகுப்பும் வளர்ப்பாள் தலம் போதுதும் என்னேம் - இருளும் பாணமும் (முறையே) கூறுகின்ற கூந்தலும் கண்களுமாகப் பெற்று முப்பத்திரண்டு பிரிவினவாய தருமங்களை விருத்தி செய்கின்ற காமாக்ஷியம்மை யுடைய காஞ்சிநகரத்திற்குச் செல்லுவேமென்று சொல்லமாட்டேம்,—எவ்வாறு அருள் பற்றுதும் - (இங்ஙனமாயின்) எங்ஙனம் திருவருள் கூடுவாம். எ-று. சிவபுண்ணியங்களைச் செய்வேமெனச் சிரத்தையோடு வாக்காற் சொல்லுதலும் செய்தலோடொக்குமென்பார் தலம்போதுதுமென்னேமென்றார். (கஅ)

மேதகரக்கருந்தேவரும்யாவரும்வேட்கும்பரி
மேதகரக்கருமன்பருள்வாய்வெண்டாளம்பொன்கோ
மேதகரக்கருந்துன்றியகாஞ்சியின்மிக்ககம்ப
மேதகரக்கருங்கூந்தலுநீயும்விரும்பினையே.

(இ-ள்.) மேதகு அரக்கரும் தேவரும் யாவரும் வேட்கும் பரிமேத - மேன்மை பெற்ற அசுரரும் தேவரும் மாநுடருமாகிய எல்லாரும் செய்கின்ற அசுவமேத வேள்விக்குத் தலைவரே,—கரக்க அரும் அன்பு அருள்வாய் - ஒளித்தலில்லாத மெய்யன்பை (அடியேனுக்குத்) தந்தருளும்,—வெண் தரளம் பொன் கோமேதக ரக்கரும் துன்றிய காஞ்சியின் - வெள்ளிய முத்தையும் பொன்னையும் கோமேதகரத்தினத்தையும் பேணும் வாணிகரும் (ஏனைச்செல்வரும்) நெருங்கிய காஞ்சி நகரத்தில்—மிக்க கம்பமே - மேம்பட்ட திருவேகம்பத்தின்கண்ணே,—தகரக் கருங் கூந்தலும் நீயும் விரும்பினை - மயிர்ச்சாந்தினை அணிந்த கரிய அளகத்தையுடைய உமாதேவியாரும் நீரும் காதலோடு வாழ்ந்திருக்கின்றீர். எ-று. இரண்டாமடியில் கரக்க அருமென்பது கரக்கருமென அகரந்தொக்கது. கருங் கூந்தல் அன்மொழித்தொகை. (கசு)

விரும்பாவலருடம்பாய்மங்கைமார்கொங்கைமெல்லிதழ்க்க
விரும்பாவலருடங்கும்படிகேண்மனமேயச்சந்த
விரும்பாவலருடனூர்த்தழைவேய்ந்தவமெய்யறிவ
விரும்பாவலருடங்கேத்துகம்பாவென்றுவேண்டுவையே.

(இ-ள்.) விரும்பா அலர் உடம்பு ஆய் - (ஒருவரும்) இச்சியாத பழிமொழிக்கே உடலாகி—மங்கைமார் கொங்கைமெல் இதழ்க் கவிரும் பாவல். - பெண்களுடைய தனங்களையும் மென்மைபொருந்திய அதரமாகிய முருக்கம்பூவையும் விரும்பாதே,—மனமே அருள் தங்கும்படி கேள் - நெஞ்சமே திருவருள் பதியும்வண்ணம் (என் சொல்லைக்) கேட்பாயாக,—அ

ச்சம் தவிரும் - (சனன) பயம் கெடும்,—பா அலருடன் ஆர்த் தழை வேய்ந்தவ - அழகிய மலர்களோடு திருவாத்தித்தளிரு ம் சூடியவரே,— மெய் அறிவு அவிரும் பாவலர் உடங்கு எத்து கம்பா என்று வேண்டுவை - மெய்ஞ்ஞானம் விளங்குகின்ற கவிவாணர்கள் ஒருங்கு துதிக்குந் திருவேகம்பநாதரே என்று (துதித்து) வேண்டுவாயாக. எ-று. (உ0)

வையம்பணிசிலைவேதற்குன்பாலினிவாழியென்றான்
வையம்பணிசிலைதென்காஞ்சிகாற்றனன்மாலென்பறம்
வையம்பணிசிலைவாழிடமீர்க்குவட்காளைவெல்லும்
வையம்பணிசிலையேருகக்கொண்டுவளர்கம்பனே.

(இ-ள்.) வேதற்கு உன்பால் இனிச் சில் பணியை வைய ம் வாழி என்றான் - பிரமதேவனுக்கு நின்பக்கல் இனிச் சிறி தும் தொழிலை இடமாட்டேம் (நீ பேரின்பப் பெருவாழ்வு பெற்று) வாழக்கடவாய் என்று சொல்லியருளினார்,—வையம் பணி சிலை தென் காஞ்சி காற்று அனல் மால் என்பு அறம் - பூமியையும் பாம்பையும் மகாமேருமலையையும் அழகிய திருக் கச்சிநகரத்தையும் வாயுதேவனையும் அக்கினிதேவனையும் வி ஷ்ணுமூர்த்தியையும் எலும்புகளையும் தருமதேவதையையும் (முறையே)—வையம் பணி சிலை வாழ் இடம் ஈர்க்கு வட்கா ளை வெல்லும் வை அம்பு அணி சிலை ஏருகக்கொண்டு வளர் கம்பன் - தேரும் ஆபரணமும் வில்லும் வீற்றிருக்குந் தலமு ம் (அம்பின்) இறகும் பகைவரை வெற்றி கொள்ளத்தக்க (அ ஸ்திர) நுதியும் பாணமும் மாலையும் முழக்கத்தையுடைய இட பமுமாகக் கொண்டு வாழாநின்ற திருவேகம்பநாதர். எ-று. திருவேகம்பநாதர் சொல்லியருளினாரெனக் கூட்டுக. முதலடி யில் சில் என்பது சிறிதென்னும் பொருள்படவந்தது. இறுதி யடியில் அணி - மாலை. (உக)

கம்பரந்தாதிநிலம்வலென்றாதிகளங்கண்முகங்
கம்பரந்தாதியைகஞ்சமன்னாள்பங்கனேமுத்தியே [சொற்
கம்பரந்தாதிருப்பூங்கொன்றையோடென்புங்கட்டியென்
கம்பரந்தாதியுங்கைக்கொண்டவாகச்சிகாவலனே.

(இ-ள்.) கம் பரந்து ஆதி - ஆகாயத்திலே நிரந்தரமாதலை யுடையவரோ,—நிலம் வல் என்று ஆதி - பிருதிவியிலே கடின மாதலையுடையவரோ,—களம் கண் முகம் கம்பு அரம் தாது இ யை கஞ்சம் அன்னாள் பங்கனே - கழுத்தும் கண்ணும் முக மும் (முறையே) சங்கையும் அரத்தையும் மகரந்தம் பொருந் திய தாமரைமலரையும் போலாகப்பெற்ற உமாதேவியாரை (வாம) பாகத்தில் வைத்தருளியவரோ,—ஏகம்பரம் முத்தி தா- ஒன்றாகிய பரமுத்தியைத் தந்தருளும்,—திருப் பூம் கொன்றை யோடு என்பும் கட்டி - அழகிய பொலிவுபெற்ற கொன்றை மாலையுடன் (இழிந்த) எலும்புமாலையையும் அணிந்தவரோ,— என் சொல் கம்பர் அந்தாதியும் கைக்கொண்டவா-(ஆன்றோ ருடைய பாமாலையுடன்) எளியேனுடைய பாமாலையாகிய இ த்திருவேகம்பரந்தாதியையும் அங்கீகரித்தருளியவரே,—கச்சி காவலனே - காஞ்சீபுரத்தைக்காப்பவரோ. எ-று. பரமுத்தி யைத் தந்தருளுமென்பதை இறுதியிற் கூறிக்கொள்க. (உஉ)

வலங்கொடியானத்தன்பாளர்கள்சூழ்செந்தின்மாநகர்ச்சே
வலங்கொடியானத்தனுங்காமக்கோட்டிமணாளனைநா [க்க
வலங்கொடியானத்தன்போலானென்றேத்தல் செய்வாமினி
வலங்கொடியானத்தன்மன்வாதனையைமருவலமே.

(இ-ள்.) தியானத்து வலங்கொள் அன்பாளர்கள் சூழ் - (திருவடிச்) சிந்தனையோடு பிரதக்ஷிணஞ் செய்கின்ற மெய்ய டியார் சூழ்கின்ற—மா செந்தில் நகர்ச் சேவல் அம் கொடியா ன் அத்தன் ஆம் காமக்கோட்டி மணாளனை - பெரிய திருச்செ

ந்தூராகிய திருப்பதியில் வாழ்கின்ற சேவலை (வரைந்த) அழகியகொடியையுடைய முருகக்கடவுளது பிதாவாகிய காமாக்ஷியம்மைக்குத் தலைவராகிய திருவேகம்பநாதரை,—நாவலம் கொடியான் நத்தன் போலான் என்று ஏத்தல் செய்வாம் - நாக்கின்கணுள்ள கொடிபோலும் சரசுவதியையுடைய பிரமதேவரும் சங்கையுடைய விஷ்ணுமூர்த்தியுமாய பசுக்கள்போலாத பரமபதியென்று துதிக்கப்பெற்றேம்,—இனிக் கவலம் - இனி வருந்தேம்,—கொடியான் அத் தன்மன் வாதனையை மருவலம் - குரூரனாகிய அவ்வியமன் செய்யுந்துன்பத்தை (மனமேயாம்) எய்தமாட்டேம். எ-று. மூன்றாமடியில் வலம் ஏழனுருபு. (உங)

வலமாயக்கண்டகரளவென்றேத்திடின்வல்வினைய
வலமாயக்கண்டகத்தேகுடிகொண்டுமநக்களைய
வலமாயக்கண்டகத்தான்பானுவாநின்றுவாழ்வித்திடும்
வலமாயக்கண்டகரூரெரித்தேகம்பம்வாழ்முதலே.

(இ-ள்.) வலமாய் அக் கரள கண்ட என்று ஏத்திடின் - (நாம் சிவாலயத்தைப்) பிரதக்ஷிணஞ்செய்து அந்நஞ்சையடக்கிய கழுத்தையுடையவரோ என்று துதிக்கின்,—அவலம் வல் வினை மாயக் கண்டு மநக் களைய வலமா - துன்பத்தைத்தருகின்ற வலிய கன்மத்தைக் கெடச்செய்து மலநிரோதங்களை நீக்க வல்லமாகும்படி—அகத்தே குடி கொண்டு - (எமது) நெஞ்சத்தில் வதிந்தருளி,—யக் கண் தகத்தான் பானுவா நின்று வாழ்வித்திடும் - ஆன்மாக் கண்போலாகத் தாம் ஆதித்தனாக நின்று (எம்மைத் தந் திருவடிக்கீழ் இருத்தி) வாழச் செய்வர்,—வலம் மாயக் கண்டகர் ஊர் எரித்து ஏகம்பம் வாழ் முதல் - வெற்றியையும் வஞ்சகத்தையுமுடைய அசுரரது முப்புரத்தையும் தகித்துத் திருவேகம்பத்தின் வீற்றிருக்கின்ற முதற்கடவுள். எ-று. (உச)

முதலையையாவிகரந்திபங்காத்தவன்மொய்மலர்த்தாண்
முதலையையாவிகவானஞ்சுமாடிமுழுமலர்விம்
முதலையையாவிகமழ்கஞ்சனுடவுமுற்படுமம்
முதலையையாவிகலனையென்றுண்டமுறைகம்பனே.

(இ-ள்.) முதலையை ஆவி கரந்து இபம் காத்தவன் - முதலையை உயிர் கவர்ந்து யானையைக் காத்தவராகிய விஷ்ணுமூர்த்தி—மொய் மலர்த் தாள் முதலை (நாடவும்) - இதழ்கள் செறிந்த தாமரைமலர் போலும் பாதங்களாகிய அடியைத் தேடவும்,—ஐ ஆ இக ஆன் அஞ்சும் ஆடி முழு மலர் விம்மு தலையை - அழகிதாக (இப்) பூமியினுள்ள பசுக்களது பஞ்சகவ்வியத்தினும் மூழ்கிச் சிதையாத அலர்கள் நிறையப்பெற்ற முடியை—ஆவி கமழ் கஞ்சன் நாடவும் - மணங்கமழ்கின்ற செந்தாமரைமலரிலிருக்கும் பிரமதேவர் தேடவும்,—முற்படும் அம் முதலை - கடந்து செல்லும் அந்தத்தலைமைப்பாட்டையுடையீர்,—(அங்ஙனமாகவும்)—ஐயா - ஐயரே,—கம்பனே - திருவேகம்பநாதரே,—விகலனை ஆண்ட முறை என் - அறிவுக்குறைபாடுடைய அடியேனை அடிமைக்கொண்ட நெறி யாது. எ - று. (உரு)

பன்னந்தனவனமாக்கேங்கம்பன்பழையோனெனும்பேர்
பன்னந்தனவனப்பிற்கழிவேம்பசுந்தாமரையின்
பன்னந்தனவனம்போற்பற்றறேமெப்படிகொல்வெள்ளி
பன்னந்தனவனம்போதனெய்தாப்பதஞ்சார்வதுவே.

(இ-ள்.) பல் நந்தன வனம் ஆக்கேம் - பலவாகிய பூந்தோட்டங்களை வையேம்,—கம்பன் பழையோன் எனும்பேர் பன்னம் - திருவேகம்பநாதர் அநாதியேயுள்ளவர் என்னுந் திருநாமங்களை உச்சரியேம்,—தன வனப்பிற்கு அழிவேம் - (பெண்களுடைய) முலைகளின் அழகுக்கு அறிவு பறிபோவேம்,—பசும் தாமரையின் பன்னம் தன வனம்போல் பற்று அ

றேம் - பசிய தாமரையிலையிலே தங்கிய அற்பமாகிய ஜலம் போலப் பற்று ஒழியேம்,—வெள் இபன் நந்தன் அவ் அனம் போதன் எய்தாப் பதம் சார்வது - (இங்ஙனமாகியநாம்) வெள்ளையானையையுடைய இந்திரனும் சங்கையுடைய விஷ்ணுமூர்த்தியும் அவ்வன்னவாகனத்தையுடைய பிரமதேவரும் அடையாத பரமுத்தியை அடைவது—எப்படிகொல் எவ்வண்ணம்! எ-று. மூன்றாமடியில் தன்னவென்பது தனவென இடைக்குறைந்து நின்றது. கொல் அசை. (உசு)

சாறுவதீர்த்தநறுநீரிலேகம்பர்தாமுலவுஞ்
சாறுவதீர்த்தனென்றேத்திடுமேதியைத்தண்கருப்பஞ்
சாறுவதீர்த்தலைக்குங்காஞ்சிகாசிகமலைதண்கஞ்
சாறுவதீர்த்தவொப்பின்பெயர்நீங்கிடச்சார்மனமே.

(இ-ள்.) சாறுவதீர்த்த நறு நீரில் ஏகம்பர் தாம் உலவும் சாறு உவ - சறுவதீர்த்தத்தின் மணம் பொருந்திய சலத்திலே திருவேகம்பநாதர் பவனிவரும் தெப்போற்சவத்தைத் (தரிசித்து) மகிழ்வாயாக,—தீர்த்தன் என்று ஏத்திடு - சுத்தனென்று (அவரைத்)துதிப்பாயாக,—மேதியைத் தண்கருப்பம் சாறு அது ஈர்த்து அலைக்கும் - எருமைகளைக் குளிர்ந்த கருப்பஞ்சாறு இழுத்து அலைக்கின்ற—காஞ்சி காசி கமலை தண் கஞ்சாறு - காஞ்சிபுரம் வாராணசி திருவாரூர் தண்ணிய கஞ்சாறு (என்னுந்தலங்களை)—உவ தீர்த்த ஒப்பின்பெயர் நீங்கிடச் சார் மனமே - உகார வகாரங்களாகிய இரண்டெழுத்துக்களை நீத்த உவமை என்னும் மையாகிய ஆணவமலங்கெடச் சார்ந்து வசிப்பாயாக நெஞ்சமே. எ-று. (உஎ)

மனவகங்கைக்கனத்தானனற்போற்றிமறுக்கவெய்யா
மனவகங்கைக்கனற்காரற்குமைக்குமகவைத்தொழ
மனவகங்கைக்கனக்கோனன்பர்தாடொழவைத்திகம்ப
மனவகங்கைக்கனத்தார்முத்தஞ்சேர்கச்சிவானவனே.

(இ-ள்.) மண அகம் கைக் கனத்து ஆனனற் போற்றி - மனத்தினிடத்தே கையாகிய பாரத்தையுடைய முகத்தினரா கிய விநாயகக்கடவுளை வழிபட்டு,—மறுக்க எய்யாமல் - மீட் டு இளையாமல்—நவ கங்கைக்கு அனற்கு ஆரற்கு உமைக்கு ம கவைத் தொழ - புதுமையாகிய கங்காதேவிக்கும் அக்கினி தேவனுக்கும் கார்த்திகைப்பெண்கள் அறுவர்க்கும் உமாதே வியார்க்கும் குமாரராகிய முருகக்கடவுளை வணங்கவும்,—மண வ - சங்குமணியையுடையவரே,—கம் கைக் கனக் கோன்-த லைமாலையாலாகிய அலங்காரத்தையுடைய சீர்மை பொருந்திய இறைவரே,—அன்பர் தாள் தொழ - அடியார்களுடைய திரு வடிகளை வணங்கவும்,—வைத்தி - (திருநோக்கஞ்) செய்தரு ளும்,—கம்ப மனவ - திருவேகம்பத்திற்குத் தலைவரே,—கங் கைக் கனத்து ஆர் முத்தம் சேர் கச்சி வானவனே - வரம்பை மேகத்திலே பொருந்திய முத்துக்கள் சேர்கின்ற காஞ்சிபுரத் தில் எழுந்தருளியிருக்குங்கடவுளே. எ-று. (உஅ)

வானங்கனைகடலாய்ப்பரந்தான்வன்கரிகரக்க
வானங்கனைகடவாநடஞ்செய்கச்சிவாணன்பொன்னேர்
வானங்கனைகடமாவுரியான்கம்பமாவடிவாழ்
வானங்கனைகடனீதெனக்காட்டிவந்தாண்டனனே.

(இ-ள்.) வானம் கனை கடலாய்ப் பரந்தான் - ஆகாயமா யும் ஒலிக்கின்ற சமுத்திரமாயும் வியாபித்தவரும்,—வன் கரிக ரக்க வான் அங்கனைகள் தவா நடம் செய் கச்சிவாணன் - வ லிய யானையினது துதிக்கைபோலும் தொடையையுடைய பெண்கள் நீங்காது நிருத்தம்புரிகின்ற காஞ்சிபுரத்து வாழ்கி ன்றவரும்—பொன் நேர்வான் - பொன்போல்பவரும்—அம் கல் நை கடம் மா உரியான் - அழகிய மலையும் நையத்தக்கம தம் பொருந்திய யானைத்தோலையுடையவரும்,—கம்ப மா அ டி வாழ்வான் - திருவேகம்பமாகிய மாமரத்தடியில் வீற்றிரு

ப்பவருமாகிய சிவபெருமான்—அங்கு அணை கடன் ஈது என க் காட்டி வந்து ஆண்டனன் - அங்கே மாதாவின் முறைமை இஃதென்று அறிவித்து வந்து (அடியேனை) அடிமைக்கொ ண்டருளினர். எ-று. (உக)

ஆண்டவனாரணன்கம்பனென்றேத்தவயன்சுரர்பல்
லாண்டவனாரணனோடடியேனுமணைந்திடிற்பே
ராண்டவனாரணந்தீசன்கணங்களிவ்வாலயத்து
ளாண்டவனாரணவுற்றானென்னதுள்ளழைத்தருளே.

(இ-ள்.) ஆண் தவன் ஆரணன் கம்பன் என்று ஏத்த-ஆ டவருள் நாயகரோ வேதார்த்தமாயுள்ளவரோ திருவேகம்பநாத ரோ என்று துதிக்கும்பொருட்டு—அயன் சுரர் பல்லாண்டவ ன் நாரணனோடு - பிரமனும் தேவர்களும் பல்லாண்டையுடை ய விட்டுணுவுமாகிய இவர்களோடு—அடியேனும் அணைந்தி டில் - அடியேனும் (உமது சந்நிதானத்தை) அடையப்பெற்றா ல்,—பேர் ஆண்டவன் நார் அண் நந்தீசன் கணங்கள் - சீர்த் திபெற்றவராகிய அன்பு செறிந்த திருநந்திதேவரும் (அவரா ணைவழி ஒழுகும்) சிவகணர்களும்,—இவ் ஆலயத்துள் ஆண் டு அவன் ஆர் அணவுற்றான் என்னது - இத்திருக்கோயிலின் கண்ணே அவ்விடத்தே அவன் யாவன் அணுகினனென்று சு ட்டிப் புறக்கணித்துக் கூறாவண்ணம்—உள் அழைத்தருள் - அத்திருவேகம்பத்துள்ளே (அடியேனைக்) கூவியருளும்.எ-று.

உள்ளலைவாளைதலைப்படுமோடையுடுத்தகச்சி
யுள்ளலைவாலைநன்னீலஞ்செங்காசுமிழ்கம்பத்தனே
யுள்ளலைவாளையரிக்கண்ணிகாமனுருக்குமம்புக்
குள்ளலைவாளையதார்க்கொன்றையீந்தவளுய்வண்ணமே.

(இ-ள்.) உள்ளலை வாளை தலைப்படும் ஓடை உடுத்த கச்சி யுள்-உள்ளலாகிய மீன்களை வாளைமீன்கள் அகப்படுத்துகின்ற

வாவிகள் சூழப்பெற்ற காஞ்சி நகரத்துள்ள—அலை வாளை நல் நீலம் செங்காசு உமிழ் கம்பத்தனே - இருளையும் ஒளியையு ம் நல்ல மரகதமணியும் செம்மணியும் உமிழப் பெற்ற திருவே கம்பவாணரோ,—உள்ளலை-(நீர் திருவுளத்தே)கருதவில்லை,—வாள் ஐ அரிக் கண்ணி காமன் உகுக்கும் அம்புக்கு உள் அலை வாள்-வாள் போன்ற அழகிய வரிபரந்த கண்களையுடைய இப்பெண் மன்மதன் ஏவும் பஞ்சபாணத்தகப்பட்டுச் சுழல்வாள் (என்பதை அறிந்தும்)—ஐய - ஐயரோ—கொன்றைத் தார் ஈந்து அவள் உய்வண்ணம் - கொன்றைமாலை தந்தருளி அப்பெண் பிழைக்கும் முறைமையை. எ-று. திருவேகம்பவாணரோ ஐயரோ அறிந்தும் பிழைக்குமுறைமையைக் கருதவில்லையெனக் கூட்டுக. [நற்றுயிரங்கல்.] (௩க)

வண்ணஞ்சிவந்தவரேகம்பர்க்கார்மொழிவார்மறையின்
வண்ணஞ்சிவந்தவமானூர்பிரான்முடிவாழ்மதிக்க
வண்ணஞ்சிவந்தவமேயீரவாடிநன்மாமைகெடும்
வண்ணஞ்சிவந்தவநங்கனுக்கேங்கிவருந்துவதே.

(இ-ள்.) வண்ணம் சிவந்தவர் ஏகம்பர்க்கு ஆர் மொழிவார் - சிவந்த திருமேனியையுடையாராகிய (அத்) திருவேகம்பநாதருக்கு யாவர் (சென்று)சொல்வார்!—மறையின் வண்ணம் தவம் சிவம் ஆனூர் பிரான் முடி வாழ் மதிக்கு - வேதத்திற் (கூறப்படும்) திருவைந்தெழுத்தை (உச்சரித்தலாகிய) சிவபுண்ணிய முதிர்ச்சியினாலே (ஒருவாற்றாற்) சிவமான அடியார்களுடைய இறைவரது சென்னிக்கண்ணே வசிக்கும் பிறையின்பொருட்டு—அவண் அஞ்சி வந்து அவமே ஈர வாடி- அங்கே (கண்ணுற்றுப்) பயந்து போந்துவீணாக (மதி) பிளக்கப்பட்டு மெலிந்தும்,—நன் மாமை கெடும் வண்ணம் சிவந்த அநங்கனுக்கு ஏங்கி வருந்துவது - நல்ல அழகு அழியும்படி கோபங்கொண்ட மன்மதன்பொருட்டு அழுதும் என் புதல்வி

துன்பம் அடைவதை. எ-று. துன்பம் அடைவதை அத்திரு வேகம்பநாதருக்கு யாவர் சொல்வாரெனக் கூட்டுக. இரண்டாமடியில் வண்ணம் அக்கரம். [நற்றாயிரங்கல்.] (௩உ)

வருந்தலைவாமனனேமதன்சாபம்வணக்கியெய்ய
வருந்தலைவாமனனேயயனேமற்றைவானவர்யா
வருந்தலைவாமனனேகம்பனென்னுமெம்மான்கரந்தை
வருந்தலைவாமனனேகனுதற்கணைவாழ்த்துதியே.

(இ-ள்.) மனனே வா வருந்தலை - நெஞ்சமே வருவாயாக வருத்தமுறாதே,—மதன் சாபம் வணக்கி எய்ய வரும் தலை- மன்மதன் வில்லை வளைத்துப் (பாணங்களைத்) தொடுக்க வந்தவிடத்து—வாமனனே அயனே மற்றைவானவர் யாவரும்- விஷ்ணுமூர்த்தியும் பிரமதேவரும் ஏனைத்தேவர்களுமாகிய எல்லோரும்—தலைவா மனனே கம்பன் என்னும் எம்மான் - இறைவரோ நிலைபெற்றவரோ திருவேகம்பநாதரோ என்று துதிக்கப்பெற்ற எங்கள்பெருமானும்—கரம் தைவரும் தலை வாமன்- திருக்கரத்திற் பரிசிக்கப்பெற்ற (பிரம) கபாலத்தையுடைய அழகரும்—அனேகன் - சர்வான்மாக்களுமானவருமாகிய சிவபிரானது—நுதற் கணை வாழ்த்துதி-நெற்றிக்கண்ணைத் துதிப்பாயாக. எ-று. துதிக்கின் அம்மன்மதன் அகலுவனென்பது எஞ்சி நின்றது. காமம் அங்குரிக்கும்போழ்தே களைதல் வேண்டுமென்பது கருத்து. (௩௩)

துதிகானனந்தலையேகம்பவாழ்வையந்தோமிக்கிரந்
துதிகானனந்தலைமூன்றுளளாத்தொழுந்தேவெனவாழ்த்
துதிகானனந்தலைநீர்த்தடந்தீத்தண்மைசூழையருந்
துதிகானனந்தலையாம்பதியென்றெண்ணிச்சூழ்மனனே.

(இ-ள்.) நம் தலை ஏகம்ப வாழ்வை அந்தோ மிக்கு இரந்து கானம் துதி - நமது முதற்பொருளாகிய திருவேகம்பப்பெருவாழ்வை ஐயோ பெரிதும் யாசித்துப் பண்ணுடனே துதி

ப்பாயாக,—திக் ஆணனம் மூன்று தலை ஆளனைத்தொழும் தேவு என வாழ்த்துதி - நான்கு முகங்களையும் மூன்று சிரசுகளையுமுடைய பிரமதேவரும் விஷ்ணுமூர்த்தியுமாகிய இருவரையும் வழிபடு கடவுளென்று கருதிப் புகழ்கின்றாய் (அங்ஙனம் புகழ்தலை விட்டொழிந்து) [அடியாராக மதித்தல் வேண்டுமென்றபடி],—கானல் நந்து அலை நீர்த் தடம் - பேய்த்தேரைச் சங்குகள் அலைகின்ற ஜலத்தையுடைய வாவியென்றும்—தீத் தண்மை - அங்கியைக் குளிர்ந்த நீரென்றும்—சூலை அருந்துதி - வரைவின்மகளிரைக் (கடவுட்கற்பினையுடைய) அருந்ததியென்றும்—கான் நனந்தலை ஆம் பதி என்று - சுடலையை(நாட்டினது) நடுவினுள்ளதாகிய நகரமென்றும்—எண்ணிச் சூழ் மனனே - (திரிபாகக்) கருதிச் சுழல்கின்ற நெஞ்சமே. எ-று. நெஞ்சமே இருவரையும் புகழ்தலைவிட்டொழிந்து திருவேகம்பப்பெருவாழ்வைத் துதிப்பாயாகவெனக் கூட்டுக. (௬௪)

மனமாலையாற்றவலைகடல்வீரமடியநல
மனமாலையாற்றனலியத்தருமன்மதன்மதச
மனமாலையாற்றண்ணளிசுரந்தாள்கச்சிமாநகர்க்கு
மனமாலையாற்றவனேகம்பமேவியவான்பொருளே.

(இ-ள்.) மனம் மாலை ஆற்ற - நெஞ்சமானது மயக்கத்தைச் சகிக்கவும்,—அலை கடல் வீரம் மடிய-திரையையுடைய சமுத்திரத்தினது வலி குன்றவும்,—நலம் மன - நன்மையானது பொருந்தவும்,—மாலை ஆற்றல் நலிய - அந்திக்காலத்தினது வலிமை கெடவும்,—தருமன் மதன் மதசமனம் - இயமனும் மன்மதனும் கொண்ட சினம் சாந்தமுறவும்,—மாலையால் தண் அளி சுரந்து ஆள் - (உமது) மாலையினால் குளிர்ந்த அருள் சுரந்து ஆண்டருளும்,—மா கச்சி நகர்க்கு மன - பெருமையாகிய காஞ்சிபுரத்திற்குத் தலைவரோ,—மால் ஐயாற்றவனே- பெருமையாகிய திருவையாற்றையுடையவரோ,—கம்பம் மேவிய

வான் பொருளே - திருவேகம்பத்தில் வீற்றிருக்கும் பரம்பொருளே. எ-று. (கூரு)

பொருந்தங்குமரிக்குறும்பற்றிருவர்புகழ்சிவந்தாய்
பொருந்தங்குமரிக்குமுள்ளேவினையென்றுபோய்க்கம்பமே
பொருந்தங்குமரிக்குங்காறுமமர்பொன்னிசானவிதண்
பொருந்தங்குமரிக்குமேலாங்கம்பைப்புனலாடுநெஞ்சே.

(இ-ள்.) பொரும் தம் குமரிக் குறும்பு அற்று இருவர் புகழ் சிவம் - (யான் பரம் யான் பரம் என்று) போர்புரிதற்குக் காரணமாகிய தமது அழிவில்லாத (மலத்தானாகிய) பொல்லாங்கு நீங்கிப் (பிரம விஷ்ணுக்களாகிய) இருவரும் துதிக்கும் பரசிவமானது—தாய் பொரும் - மாதாவைப்போலும்,—உள்ளே தங்கும் - இருதயத்திலே வசித்தருளும்,—வினை அரிக்கும் - கன்மபாசத்தைக் கெடுத்தருளும்,—என்று போய்- என்று (சிந்தித்துச்) சென்று,—கம்பமே பொருந்து - (அப்பரம்பொருள் சிவலிங்கமூர்த்தங்கொண்டு வாழும்) திருவேகம்பத்தையே சார்வாயாக,—அங்கு மரிக்கும் காறும் அமர் - அங்கே நீ இறக்கும்வரையும் வசிப்பாயாக,—பொன்னி சானவி தண் பொருந்தம் குமரிக்கு மேலாம் கம்பைப் புனல் ஆடு - காவேரி கங்கை குளிர்ச்சிபெற்ற தாமிரபர்ணி கன்னியாநதி (முதலிய) நதிகளுக்கு மேம்பட்டதாகிய கம்பாநதியினது தீர்த்தத்தின் மூழ்குவாயாக,—நெஞ்சே - மனமே. எ-று. மூர்த்தி தல தீர்த்தங்களாகிய மும்மைச்சிறப்புமுள்ள சைவதலங்களிற் சிறந்ததாகலின், இவ்வாறு கூறினார். (கூசு)

சேயரியம்பகமானேபொருள்வயிற்சென்றவர்தாஞ்
சேயரியம்பகவார்த்திடுங்கார்வரிற்செய்வதென்னுஞ்
சேயரியம்பகவற்கீங்கெனுச்சிறுத்தொண்டர்தஞ்
சேயரியம்பகம்பாவென்றென்றேத்துந்திறனல்லதே.

(இ-ள்.) சேய் அரி அம்பகமானே - சிவந்த வரி பொரு

ந்திய கண்ணையுடைய பெண்ணே,—பொருள் வயின் சென்றவர் தாம் சேயர்-பொருண்மேற் சென்ற தலைவரானவர் தூரதேயத்தர்,—இயம் பக ஆர்த்திடும் கார் வரின் நாம் செய்வது என் - (ஆதலால்) வாச்சியங்கள் பிளவுபட முழங்குகின்ற கார்காலம் வந்தால் யாம் செய்வது யாது!—பகவற்குச் சேய் அரியம் ஈங்கு என்னுச் சிறுத்தொண்டர்தம் தஞ்சே- (வைரவவேடம் பூண்டெழுந்தருளிய) கடவுள்பொருட்டுப் புதல்வனை அறுக்கமாட்டேம் இவ்விடத்தென்று மறுத்துக் கூறுத சிறுத்தொண்டநாயனாரது பற்றுக்கோடாயுள்ளவரோ, — அரி அம்ப - விஷ்ணுமூர்த்தியாகிய பாணத்தையுடையவரோ,—கம்பா - திருவேகம்பநாதரோ,—என்று என்று ஏத்தும் திறன் அல்லது-என்று பலமுறை துதிக்குந்தகுதியன்றி. எ-று. வேறு புகலின்றென்பது எஞ்சி நின்றது.[கார்காலக்குறி கண்டு தலைவி கவன்றுரைத்தது.] (௩எ)

அல்லாக்குமாரணங்குற்றுயிர்த்தேங்குமருள்பொறைதை
யல்லாக்குமாரனன்னுரருளாரென்னுமம்பகலை
யல்லாக்குமாரமடர்கச்சிக்கம்பரருட்குரிய
னல்லாக்குமாரனையீன்பயனீதென்னுமாயிழையே.

(இ-ள்.) அல்லாக்கும் - துன்பமுறுவள்,—ஆர் அணங்கு உற்று உயிர்த்து ஏங்கும் - மிகவ்ருத்தமெய்திப் பெருமூச்செறிந்து அழுவள்,—அருள் பொறை தையல் ஆ குமாரன் அன்னுர் அருளார் என்னும் - கருணையினும் க்ஷமையினும் அழகினும் பசுவும் பூதேவியும் மன்மதனும் போன்ற தலைவர் கருணை செய்யாரென்று சொல்லுவள்,—அம் பகலை அல் ஆக்கும் ஆரம் அடர் கச்சி - (அதற்குக் காரணம்) அழகிய பகலை (சந்திரகிரணம் வீசும்) இரவாகச் செய்கின்ற முத்துக்கள் நெருங்கிய காஞ்சிபுரத்தில் வாழும்—கம்பர் அருட்கு உரியன் அல்லாக் குமாரனை ஈன் பயன் ஈது என்னும்-திருவேகம்பநாதரது கரு

னைக்கு உரியவனுகாத புத்திரனைப் பெற்ற பேருகிய இதுதா னென்றும் சொல்லுவள்,—ஆய் இழை - ஆராய்ந்து செய்யப் பட்ட ஆபரணத்தையுடைய தலைவியானவள். எ-று. [புதல்வ ெனுடு புலத்தல்.] (௯அ)

ஆயாதிருக்கச்சியேகம்பநின்னடியார்க்கடியே
ஞயாதிருக்கச்சிவமென்பதென்றதையாய்ந்துமற்றென்
ருயாதிருக்கச்சிதானந்தமாயமர்வண்ணமளி
யாயாதிருக்கச்சிதுநீத்தறிவுருவாந்திருவே.

(இ-ள்.) ஆயா - (சர்வான்மாக்களுக்கும்) தாயாயுள்ளவரே,—திருக் கச்சி ஏகம்ப - அழகிய காஞ்சீபுரத்தில் வாழுந் திருவேகம்பநாதரே,—நின் அடியார்க்கு அடியேனுய் - (நாயினேன்) உமது தொண்டர்க்குத் தொண்டனேனுகி,—ஆதிருக்கு அச்சிவம் என்பது என்று அதை ஆய்ந்து - ஆன்மாவானது கண்ணும் அகரம்போன்ற சிவமானது சூரியனும் (எனச் சிவாகமங்களிற் கூறும்) அந்தஞானபாதப்பொருளை ஆராய்ச்சி செய்து—மற்று ஒன்று ஆயாது இருக்க - வேறென்றனை ஆராய்ச்சிசெய்யாதிருக்கும்வண்ணமும்,—சிதானந்தம் ஆய் அமர் வண்ணம் - ஞானனந்தவடிவமாய் (நிட்டைபொருந்தி) இருக்கும் வண்ணமும்,—அச்சுத் திருக்கு இது நீத்து - சரீரத்தை (யானெனப்பற்றச்செய்கின்ற மலக்) குற்றமாய இதனைப் போக்கி—அறிவு உருவாம் திரு - சிவஞானவடிவமாகிய செல்வத்தை—அளியாயா - தந்தருளமாட்டீரா. எ-று. (௯௯)

திருக்காமக்கோட்டமுதல்விபங்காண்டருள்செல்வன்வினை
திருக்காமக்கோட்டமமாற்றிடுங்கம்பன்றிருந்தெழின்மு
திருக்காமக்கோட்டமளித்தானென்றேத்திநந்தீவினைப்பி
திருக்காமக்கோட்டமுறும்பாம்பரைக்கசைதேவனையே.

(இ-ள்.) திருக் காமக் கோட்ட முதல்வி பங்கு ஆண்டருள் செல்வன் - அழகிய காமக்கோட்டத்தில் வாழுங் காமா

ட்சியம்மையைப் (பாதித்திருமேனியில்) வைத்தருளிய செல்வரென்றும்—வினை திருக்கு ஆ மக் கோள் தமம் மாற்றிடும் கம்பன் - கன்மபாசத்தையும் மாயாபாசத்தையும் ஆன்மாவைப் பந்தித்த மலமாகிய வலிய இருளையும் (தமதடியாருக்குப்) போக்கியருளும் திருவேகம்பநாதரென்றும்,—திருந்து எழில் முதிருக்கு ஆம் அக்கோட்டம் அளித்தான் என்று ஏத்தி - திருந்திய அழகின் முதிர்ச்சிப்பொருட்டு (க் காஞ்சிநகரத்திற்கு) நீரையுடைய அந்தத்தடாகங்களைக் கொடுத்தருளினரென்றும் துதித்து,—நம் தீவினைப் பிதிர் உக்காம் - (மனமே) நமது தீவினையாகிய பொடியை உதிர்த்தொழித்தேம்,—அக்கு ஒட்டம் உறும் பாம்பு அரைக்கு அசை தேவனை-சங்குமணியையும் ஓடுந்தொழில் பொருந்திய சர்ப்பத்தையும் அரையின்கண்ணே அணிந்தருளிய கடவுளை. எ-று. மனமே கடவுளைச் செல்வரென்றும் திருவேகம்பநாதரென்றும் கொடுத்தருளினரென்றும் துதித்து உதிர்த்தொழித்தேமெனக் கூட்டுக. இரண்டாமடியில் திருக்கு மாயாபாசத்தின்மேற்று. அரைக்கு வேற்றுமைமயக்கம். (௪0)

வனசத்தவன்புரவாளனவன்மதியம்பசிய
வனசத்தவன்புரவிப்பகலோனவன்மன்னுசத்த
வனசத்தவன்புரம்வென்றோனவனவனேநலஞ்சு
வனசத்தவன்புரவோர்வாழ்கலிக்கச்சிவாழ்கம்பனே.

(இ-ள்.) வனசத்தவன் (அவன்) - தாமரையாசனராகிய பிரமதேவரும் அவர்,—புரவாளன் அவன் - காத்தற்றொழில் புரியும் விஷ்ணுவும் அவர்,—மதியம் (அவன்) - சந்திரனும் அவர்,—பசிய வன சத்த வன் புரவிப் பகலோன் அவன் - பச்சைநிறமுள்ள சப்தாவென்னும் வலிய குதிரையையுடைய சூரியனும் அவர்,—மன்னு சத்து அவன் - நிலைபெற்ற சத்துப் பொருளும் அவர்,—அசத்து அவன் - அசத்துப்பொருளும் அ

வர்,—புரம் வென்றோன் அவன் - முப்புரத்தையும் வெற்றி கொண்டவரும் அவர்,—அவனே நல் அஞ்சு வன சத்த அன்பு உரவோர் வாழ் கலிக் கச்சி வாழ் கம்பன் - அவரோ நல்ல ஸ்ரீ பஞ்சாக்கரோச்சாரணத்தையுடைய பத்திபொருந்திய அறிஞர்கள் வசிக்கும் முழக்கம் பொருந்திய காஞ்சிபுரத்தில் வாழ்கின்ற திருவேகம்பநாதர். எ-று. (சக)

கங்கணம்பன்னகஞ்சாந்தமுநீறுகருதொருபா
கங்கணம்பன்னகருங்குழன்மேனிகழுதுகழ
கங்கணம்பன்னகமேகம்பமன்பரகங்கள்சிரங்
கங்கணம்பன்னகவில்லானுக்கோதக்கடவனவே.

(இ-ள்.) கங்கணம் பன்னகம் - அஸ்தகடகம் சர்ப்பமும்,—நீறு சாந்தமும் - விபூதி சந்தனமும்,—கருது ஒருபாகம் அம்பு அன்ன கண் கருங்குழல் மேனி - (அன்பர்கள்) சிந்திக்கும் ஒருபாகம் பாணம்போலும் கண்களையும் கரிய கூந்தலையுமுடைய உமாதேவியாரது திருமேனியும்,—கழகம் கணம் கழுது - நிருத்தம்புரியுமிடத்துள்ள கூட்டம் பேய்களும்,—பன் அகம் ஏகம்பம் அன்பர் அகங்கள் சிரம் - சொல்லப்படும் வீடு திருவேகம்பமும் திருத்தொண்டர்களுடைய இருதயங்களும் வேதசிரசாகிய உபநிடதங்களுமாக,—கம் கணம் பன் நக வில்லானுக்கு ஓதக்கடவன - ஆகாயத்துள்ள நக்ஷத்திரங்கள் நெருங்கிய மேருமலையாகிய வில்லையுடைய சிவபெருமானுக்குச் சொல்லத்தக்கனவாம். எ-று. (சஉ)

கடவாதவன்பருவராதவன்பரகந்தொறுஞ்சங்
கடவாதவன்பருவராவிணையிருட்கார்க்குவன்றோர்
கடவாதவன்பருவராலுகள்கம்பைக்கம்பனலங்
கடவாதவன்பருவராதளித்தெனைக்காத்தனனே.

(இ-ள்.) கடவாத அன்பர் உவராத அன்பர் அகம் தொறும் - (வேதசிவாகமங்களின் விதியினின்றும்) விலகாத மெ

ன்ேறுண்டரும் (ஒருபோதும் திருவடியை) வெறுக்காது வி தி கடந்தொழுகும் வன்றொண்டருமாகிய திருவடியார்கள் நெஞ்சந்தோறும்—சங்கட வாத வன்பு அருவரா வினை இருள் கார்க்கு வன் தேர் கடவு ஆதவன் - வருத்தமாகிய தருக்கத்தின் வலிமைக்குக் கருவியாகிய மாயாமலமும் (அபரிபக்குவர்) உவர்ப்புறாத கன்மமலமும் ஆணவமலமுமாகிய அந்தகாரத்தைப் புலரச்செய்யும்வண்ணம் வலிய வைதிகரதத்தை நடத்தும் ஞானசூரியனும்,—பரு வரால் உகள் கம்பைக் கம்பன் - பரிய வரான்மச்சங்கள் பாய்கின்ற கம்பாநதியினாலே சூழப்பட்ட திருவேகம்பத்தில் வாழ்பவரும்—நலங்கள் தவாதவன் - (எல்லா) நன்மைகளும் நீங்காதுடையவருமாகிய சிவபெருமான்—பருவராது அளித்து எனைக் காத்தனன் - (பிறவியின் அகப்பட்டுத்) துன்பமுறாவண்ணம் (இன்பவீட்டைத்) தந்து அடியேனைக் காத்தருளினர். எ-று. இரண்டாமடியில் வன்பு ஆகுபெயர். (சரு)

தனம்பொடியாதுமுளையாதெயிறிந்தத்தையல்கம்பத்
தனம்பொடியாதுமவளராப்பிறைமுடித்தானுக்கென்பா
தனம்பொடியாதுதைசாந்தமெனுங்கொன்றைதந்திடின்ம
தனம்பொடியாதுதையாதென்னுமென்கட்டனித்துவந்தே.

(இ-ள்.) தனம் பொடியாது - முலை அரும்பாது,—எயிறு முளையாது - தந்தம் முளையாது;—இந்தத்தையல் - இந்தப்பெண்—கம்பத்தன் அம்பொடு யாதும் வளராப் பிறை முடித்தானுக்கு - திருவேகம்பநாதரும் கங்கையுடன் சிறிதும் விருத்தியில்லாத பிறைமதியைச் சூடியவருமாகிய சிவபிரானுக்கு—என்பா தனம் பொடியா துதை சாந்தம் எனும் - அஸ்திகளோ திரவியம் திருநீறே செறிந்த சந்தனமென்று சொல்லுவள்,—கொன்றை தந்திடின் மதன் அம்பு ஒடியாது தையாது என்னும் - (அஃதன்றிக்) கொன்றைமாலையைத் தந்தருளினால் ம

ன்மதனுடைய பாணங்கள் சிதைந்து தாக்குமென்றும் சொல்லுவள்,—என்கண் தனித்து வந்து - என்னிடத்தே தனித்து வந்து. எ-று. இந்தப்பெண் என்னிடத்தே வந்து சொல்லுவளெனக் கூட்டுக. சிதைந்து தாக்குமென்பதற்கு அவமாய்ப் போமென்பது கருத்து. [தோழி செவிலிக்கறத்தொடுநிற்றல்.]

வந்தனையாவதுஞ்செய்தறியாமனமேமறலி
வந்தனையாவதுபார்நரகென்னுமுன்வாய்த்திடுத
வந்தனையாவதுசெய்தார்க்கருண்மயிலூரருட்ப
வந்தனையாவதுலாகம்பனேயென்றுவாழ்த்துவையே.

(இ-ள்.) வந்தனை யாவதும் செய்து அறியா மனமே - வழிபாடு சிறிதாயினும் புரிந்தறியாத நெஞ்சமே,—மறலி வந்தனையா அது நரகு பார் என்னும் முன் - இயமன் வந்தாயா அந்நரகத்தைப் பார்ப்பாயாக என்று சொல்லுமுன்பே,—வாய்த்திடு தவம் தனை ஆவது செய்தார்க்கு அருள் - சிறந்த தவத்தை (ப்பயன்) உண்டாகும்வண்ணம் செய்தவர்கட்குக் கருணைசெய்கின்ற—மயில் ஊர் அருள் பவம் தன் ஐயா - மயிலை நடாத்துகின்ற அருளவதாரத்தையுடைய முருகக்கடவுளுக்குப் பிதாவே—அதுலா - ஒப்பில்லாதவரோ—கம்பனே என்று வாழ்த்துவையே - திருவேகம்பநாதரோவென்று துதிப்பாயாக. எ-று. (௬௫)

வைகாத்திருப்பதிநாள்கோள்வழங்குங்கதிகளென்ற
வைகாத்திருப்பதிகைப்பதிகாசிதன்மார்பமன்றி
வைகாத்திருப்பதிமாற்பெறுமுன்வரைப்பாயினுஞ்செய்
வைகாத்திருப்பதியான்கச்சியேகம்பமாவடியே.

(இ-ள்.) திரு வைகாப் பதி - திருவைகாவென்னுந் தலமும்—நாள் கோள் வழங்கும் கதிகள் என்றவை காத் திருப்பு அதிகைப்பதி - நக்ஷத்திரங்களும் கிரகங்களும் செல்கின்ற வேகங்களென்பவைகளைச் சோலைகள் (தகைந்து) மீட்கின்ற

திருவதிகையென்னுந் தலமும்,—காசி - வாராணசியென்னுந்தலமும்,—தன் மார்பம் அன்றி வைகாத் திருப் பதிமாற்பேறும் - தனது நெஞ்சமன்றி வசியாத இலக்குமி தங்கிய திருமாற்பேறென்னுந் தலமும்,—உன் வரைப்பு ஆயினும் - (திருவேகம்பநாதரே)உம்முடைய க்ஷேத்திரங்களாயிருப்பினும்,—யான் காத்திருப்பது கச்சி ஏகம்பம் மா அடியே-அடியேன் இடையறாது வசிப்பது காஞ்சீபுரத்தில் திருவேகம்பமாகிய மாமரத்தடியே,—செய்வை-(ஆதலால்)கருணை புரிந்தருளும்.எ-று.

மாவடிவாயவதாரஞ்செயேகம்பவாணர்கெடு
மாவடிவாயவம்பிஞ்சியிலேவியமன்னர்புள்ளு
மாவடிவாயவர்காணுதஞானவரோதயர்த
மாவடிவாயவந்தீர்சிந்தையாரெம்மையாள்பவரே.

(இ-ள்.) மா அடி வாய் அவதாரம் செய் ஏகம்பவாணர்-மாமரத்தடியிலே சிவலிங்கமூர்த்தங்கொண்டருளிய திருவேகம்பவாணரும்—கெடுமா வடி வாய அம்பு இஞ்சியில் ஏவிய மன்னர் - (அசுரர்கள்) அழியும் வண்ணம் கூரிய நுதியையுடைய பாணத்தை மும்மதிலிலே பிரயோகித்த தலைவரும்—புள்ளு மா வடிவு ஆயவர் காணுத வர ஞான உதயர்தம் - அன்னப்பட்சியும் பன்றிமிருகமுமான பிரமதேவரும் விஷ்ணுமூர்த்தியும் அறியாத பரவுணர்வின்கண்ணே விளங்குகின்றவருமாகிய சிவபிரானுடைய—மா அடி வாய் அவம் தீர் சிந்தையார்-பெரிய திருவடி பொருந்திய பயனின்மை நீங்கிய உள்ளத்தையுடைய அடியார்களே—எம்மை ஆள்பவர் - எம்மை அடிமைக் கொள்பவர்கள். எ-று. (௪௭)

ஆனந்தவெள்ளம்புயத்தாள்பணிகம்பவாணவத்தி
யானந்தவெள்ளமலவுடற்பாரமறிவுமிகை
யானந்தவெள்ளவதியேனுங்கன்மமடாதுருப்பட்
டானந்தவெள்ளந்துளைந்தாடவைத்தியருமணியே.

(இ-ள்.) ஆன் அந்த - இடபவாகனத்தையுடைய அழகரே,—வெள் அம்புயத்தாள் பணி கம்ப - வெண்டாமரைமலரிலிருக்கின்ற சரசுவதி வணங்குந் திருவேகம்பநாதரே,—ஆணவத் தீ யான் நந்த - ஆணவமலமாகிய அக்கினியும் யானென்னும் போதமாகிய தூமமும் கெடவும்,—மல உடற் பாரம் எள்ள - மலநிறைந்த சரீரச்சுமையை இகழ்ந்து கைவிடவும்,—அறிவு மிகையான் அந்தக் கன்மம் எள் அவதி எனும் அடாது - ஞானமிகுதியினாலே அக்கன்மமலம் எட்டுணையாயினும் பொருந்தாமலும்,—உருப்பட்டு - (சுத்த) ரூபமுடையேனாகி,—ஆனந்த வெள்ளம் துளைந்து ஆட வைத்தி - இன்பவெள்ளத்தின் மூழ்கியாடும்வண்ணம் திருநோக்கம் வைத்தருளும்,—அரு மணியே - அரிய மாணிக்கம்போல்பவரே. எ-று. ஆணவத்தைத் தீயாகக் கூறினமையால் போதத்தைத் தூமமாகக் கூறினார், தற்போதநிகழ்ச்சிக்கு மலம் காரணமென்பது சிவாகமநூற்றுணிபாகலின். (௬௮)

மணிகண்டவாதிரைநாளானரன்கம்பவாணனென்கண்
மணிகண்டவாதினிதாள்வோன்றனைப்புத்தர்வாமிகள
மணிகண்டவாதியைவென்றுண்மைதேர்மன்வியாகரண
மணிகண்டவாதிவிபுதர்களொடொறும்வாழ்த்துமினே.

(இ-ள்.) மணி கண்ட ஆதிரை நாளான் - கரிய கண்டத்தையுடைய திருவாதிரைநக்ஷத்திரத்தினரும்—அரன் - பாசத்தை அரிப்பவரும்—கம்பவாணன் - திருவேகம்பத்தில் வாழ்பவரும்—என் கண்மணி - அடியேன் கண்மணியாயுள்ளவரும்,—கண் தவாது இனிது ஆள்வோன் தனை - அறிவுகெடாமல் இனிமையாக அடிமைக்கொள்பவருமாகிய சிவபிரானை,—புத்தர் வாமிகள் அமண் நிகண்டவாதியை வென்று - பௌத்தரும் சாக்தேயரும் சமணரும் நிகண்டவாதியருமாகிய சமயிகளை ஜயித்து—உண்மை தேர் மன் வியாகரண மணி கண்

ட ஆதி விபுதர்கள் - தத்துவப் பொருளை ஆராய்தற்குக் கருவி யாகிய நிலைபெற்ற இலக்கணமாகிய இரத்தினத்தைக் கைக் கொண்ட தலைமையுள்ள அறிஞர்களே,—நாள் தொறும் வா ழ்த்துமின் - நாடோறும் துதியுங்கள். எ-று. (சகூ)

வாராரிடைமருமான்றொழவேகம்பமன்னிவளர்
வாராரிடைமருதூரார்தமதன்பர்மாரருங்கொல்
வாராரிடைமருவிப்புகல்வேனிவ்வருத்தமந்தோ
வாராரிடைமருளப்பணைபூண்முலைமாதரசே.

(இ-ள்.) வாரார் - (விரைந்து) வரார்,—இடை மருமான் தொழ ஏகம்பம் மன்னி வளர்வார் - இடையர்குலத்திற் பிறந்த கண்ணன் வழிபடும்வண்ணம் திருவேகம்பத்திலே நிலைபெற்று ஓங்குபவரும்—ஆர் இடை மருதூரார் தமது அன்பர் - ஆத்திமாலையையணிந்த மத்தியார்ச்சுனருமாகிய சிவபிரானுடைய அடியாராகிய தலைவர்;—மாரரும் கொல்வார் - (ஆதலால்) மன்மதனும் கொல்வார்;—அந்தோ இவ்வருத்தம் ஆர் இடை மருவிப் புகல்வேன் - ஐயோ இத்துன்பத்தை யாவரிடத்தே சென்று சொல்வேன்!—இடை மருளப் பணை வார் ஆர் பூண் முலை மாதரசே - இடை தளரும் வண்ணம் பருத்த கச்சுப்பொருந்திய ஆபரணத்தினை அணிந்த தனங்களையுடைய மங்கையர்க்கரசே. எ-று. மங்கையர்க்கரசே தலைவர் விரைந்து வரார் ஆதலால் மன்மதனும் கொல்வார் யாவரிடத்தே சொல்வேனெனக் கூட்டுக. [தலைவனீடத் தலைவி வருந்தல்.]

மாதேவனீசர்மொழியாற்சிறுதெய்வம்வந்தித்துவிம்
மாதேவனீசதுர்வேதங்கடாமன்னுதற்புருடன்
மாதேவனீசனெனவுரியானவனன்பர்கட
மாதேவனீசலியாதுசெய்யேகம்பவைப்பிற்சென்றே.

(இ-ள்.) மாதே - பெண்ணே,—நீசர் வல் மொழியால் சிறுதெய்வம் வந்தித்து விம்மாது - (புறச்சமயிகளாகிய) கீழ்மக்

கள் வலிந்து கூறும் வசனத்தால் சிறிய தெய்வங்களை வண ங்கி ஏங்காது,—ஏவன் நீ-யாவர் நீ யென்றாராய்ச்சி செய்து—சதுர் வேதங்கள் தாம் - நான்கு வேதங்களும்—மன்னு தற்புருடன் மாதேவன் ஈசன் என உரியான் - நிலைபெற்ற தற்புருடரும் மகாதேவரும் ஈச்சுரருமென்று சொல்லுதற்குரியவராகிய—அவன் அன்பர்கள் தமாது ஏவல்-அச்சிவபிரானுடைய அடியார்களது ஏவற்றொண்டை—ஏகம்ப வைப்பில் சென்று நீ சலியாது செய் - திருவேகம்பமென்னும் எல்லையிற்போய் நீ சலனமின்றிப் புரிவாய். எ - று. ஈண்டுப்பெண்ணென்றது ஆன்மாவை. (௫௧)

வைப்பதுமத்தமுடிமீதுநாடகவர்க்கமெண்சு
வைப்பதுமத்தகமேலதுநாட்டமருவுகம்பம்
வைப்பதுமத்தமறுப்பதுபார்வையப்பாகன்வெண்பா
வைப்பதுமத்தனென்றாலென்னையோநங்கைமால்கொள்வதே

(இ-ள்.) முடிமீது வைப்பது மத்தம் - சென்னியின்மேலே தரிப்பது ஊமத்தமலரே,—எண் சுவைப்பது நாடகவர்க்கம் - அஷ்டவிதரசமுள்ளது நிருத்தத்தின் முறைமையே,—மத்தகம் மேலது நாட்டம் - நெற்றியின்மீதுள்ளது கண்ணே,—வைப்பது மருவு கம்பம் - வீற்றிருக்குந் தானமாயுள்ளது பொருந்திய திருவேகம்பமே,—மத்தம் அறுப்பதுபார்வை - (தமதடியாருடைய) செருக்கைக் கெடுத்தருள்வது திருநோக்கமே,—அப்பாகன் வெண்பாவைப் பதுமத்தன் என்றால் - அந்தவைதிகரத சாரதி கலைமகள் கணவராகிய பிரமதேவரேயென்றால்—நங்கை மால் கொள்வது என்னையோ - இப்பெண் (அப்பெற்றியுள்ள திருவேகம்பநாதர்மீது) ஆசைகொண்டு மயங்குவது யாது காரணமோ. எ-று. [பாங்கி தலைவி குறிப்பறிதல்.] (௫௨)

மாலையடியடிகேண்முனந்தேடவைத்தாய்சமனு
மாலையடியடியென்றுமற்காத்துவளந்தருபா
மாலையடியடிதோறுஞ்சுவைபெறப்பாடமையின்
மாலையடியடியோங்கட்கருள்கச்சிவாழ்கம்பனே.

(இ-ள்.) அடிகேள் - சுவாமிகாள்,—ஐ அடி முனம் மால் தேட வைத்தாய் - அழகிய பாதங்களை முற்காலத்தில் விஷ்ணுமூர்த்தி தேடும்வண்ணம் செய்தவரே,—சமன் நாம் ஆலை அடி அடி என்னுமல் காத்து - இயமன் அச்சம்பொருந்திய கரும்பாலையிலிட்டு அடி அடி யென்னுமற்றடித்து—வளம் தரு பா மாலை அடி அடி தோறும் சுவை பெறப் பாட-மாட்சிமை பெற்ற பாமாலைகள் அடிகள்தோறும் சுவைபொருந்தும்படி பாடும்பொருட்டு—மை இல் மாலை அடி அடியோங்கட்கு அருள் - குற்றமில்லாத தன்மையை வழிவழியடியோங்கட்குத் தந்தருளும்,—கச்சி வாழ் கம்பனே - காஞ்சிநகரத்தில் வாழுந் திருவேகம்பநாதரே. எ-று. (௫௩)

வாதங்கமண்டலநீரழலாய்க்கம்பமன்னிநின்ற
வாதங்கமண்டலம்பாயுறிபோய்வன்கழுப்பொருந்த
வாதங்கமண்டலத்தார்செய்யவென்றவர்வாழ்த்துமத்தா
வாதங்கமண்டலமூன்றுங்கடந்தென்மனத்தகத்தே.

(இ-ள்.) மண் தலம் நீர் அழல் வாதம் கம் ஆய்க்கம்பம் மன்னி நின்றவா - பிருதிவி அப்புத் தேயு வாயு ஆகாசம் ஆகிய பஞ்சபூதங்களுமாகித் திருவேகம்பத்தில் நிலைபெற்று வாழ்பவரே,—தம் கமண்டலம் பாய் உறி போய் வன்கழுப் பொருந்த-தங்களுடைய கரகமும் பாயும் தூக்கும் நீங்கி வலிய கழுமரத்திலே தூங்கும்வண்ணம்—அங்கு அமண் தலத்தார் வாது செய்ய வென்றவர் வாழ்த்தும் அத்தா - அம்மதுரைத்தலத்தே ஆருகதசமயக்கூட்டத்தினர் தருக்கம் புரிய (அவர்களை)வென்ற திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் துதிக்கும் பிதாவே,—

மண்டலம் மூன்றும் கடந்து - (அங்கி பானு மதியாகிய) மண்டலங்கள் மூன்றனையும் பேதித்து—என் மனத்தகத்துத் தங்கவா - அடியேனது நெஞ்சத்தின்கண் இருக்கும்வண்ணம் வந்தருளும். எ-று. தூங்கும்வண்ணம் வென்றவென்க. (௫௪)

அகத்தியனாரதன்பூவிற்குநாசியரிந்திடுசெய்
யகத்தியநாரதவத்தியென்னாதறுத்தான்முதலோ
ரகத்தியனாரதனாற்றொழுங்கம்பரறிவிற்செம்போ
தகத்தியனாரதமர்க்கொளித்தேமன்றிலாடுவரே.

(இ-ள்.) அகத்தியன் - அகத்தியமுனிவரும்—நாரதன் - நாரதமுனிவரும்,—பூவிற்கு நாசி அரிந்திடு செய்ய கத்தியன்- பூவின்பொருட்டுக் (கழற்சிங்கநாயனாரது தேவியாருடைய) மூக்கை அரிந்த செவ்விய கத்தியையுடைய செருத்துணைநாயனார்—அவ் அத்தி ஆரது என்னாது அறுத்தான்முதலோர்-(சிவகாமியாண்டாரது) திருப்பூங்கூடையைப் பறித்து மலர்களைச் சிதறிய அந்தயானை யாவருடையதென்றாராயாது சேதித்த எறிபத்தநாயனார் முதலாகிய நாயன்மாரும்—அகத்து இயல் நார் அதனால் தொழும் கம்பர்-(தமது)உள்ளத்தமைந்த அன்பினால் வழிபடுந் திருவேகம்பநாதர்—அறிவில் அகத்திச் செம்போது அனார் அதமர்க்கு ஒளித்து மன்றில் ஆடுவர்- (பரிபக்குவருடைய) அறிவிலே செவ்வகத்தியின் சிவந்த மலர்போல விளங்குவாராகி அபரிபக்குவருக்கு மறைந்து கனகசபையிலே திருநிருத்தஞ்செய்தருளுவர். எ-று. (௫௫)

ஆடானையம்பலமேயானைக்கம்பனையன்பிலர்பா
லாடானையம்பலமீவானைக்கண்டனளாகிமங்கை
யாடானையம்பலகொண்டுசென்றாளங்ஙனேநெகிழ்ந்த
தாடானையம்பலந்தோவெங்குமாயதலர்த்திருவே.

(இ-ள்.) ஆடானை அம்பலம் மேயானை - திருவாடானையிலும் சிதம்பரத்திலும் இருப்பவரும்—அன்பிலர்பால் ஆடா

ஊை - பத்தியில்லாரிடத்தே பொருந்ாதவரும்—அம்பலம் ஈவானை - அழகிய (முத்திப்) பயனைத் தந்தருள்பவருமாகிய—கம்பனை - திருவேகம்பநாதரை—கண்டனளாகி மங்கையாள் தான் பல ஐயம் கொண்டு சென்றாள் - (பவனிவருங்காலத்தே) தரிசித்தவளாகி இப்பேதையானவள் (அவ்விறைவர் கருணைசெய்வரோ செய்யாரோ என்று) நானாவிதசந்தேகமெய்திப் போயினள்,—அங்ஙனே ஆள் தானைநெகிழ்ந்தது - அவ்விடத்தே கட்டிய ஆடையானது அவிழ்ந்தது,—அம்பல் அந்தோ எங்கும் ஆயது - (அப்பொழுதே)பழிமொழியும் ஐயோ எங்கும் பரந்தது,—அலர்த் திருவே - செந்தாமரைமலரிலிருக்கும் இலக்குமிபோல்பவளே. எ-று. [அலரறிவுறுத்தல்.](௫௬)

திருமேற்றளிவளர்கம்பன்பனியுந்திண்கோடையுங்கூ
திருமேற்றளியுடன்செய்தவத்தோர்க்கிறைசீரொழின்மு
திருமேற்றளிமுரல்கொன்றையன்றாள்சிந்தியார்சமன
திருமேற்றளிவிடவேறேதுறுதிதிருத்துவரோ.

(இ-ள்.) திருமேற்றளி வளர் கம்பன் - திருமேற்றளியென்னுந் தலத்தில் வாழுந் திருவேகம்பநாதரும்—பனியும் திண் கோடையும் கூதிரும் ஏற்று அளியுடன் செய் தவத்தோர்க்கு இறை- பனியையும் முதுவேனிலின் வெப்பத்தையும் குளிரையும் பொறுத்து அன்போடு செய்யுந்தவத்தையுடைய முனிவர்களுக்குத் தலைவரும்—சீர் எழில் முதிரும் ஏற்றளி முரல் கொன்றையன் தாள் சிந்தியார் - சிறந்த அழகு முதிர்ந்த ஆண்வண்டுகள் ஒலிக்கின்ற கொன்றைமாலையை அணிந்தவருமாகிய சிவபிரானுடைய திருவடிகளைத் தியானியாதவர்—சமன் அதிருமேல் தளி விட வேறு ஏது உறுதிதிருத்துவர் - இயமன் ஆரவாரித்து வந்தவிடத்து விலக்கும் வண்ணம் வேறே யாது நிச்சயத்தைக் கைக்கொள்வரோ! எ-று. இறுதியடியில்

தள்ளிவிடவெனற்பாலது தளிவிடவென இடைக்குறைந்துநி ன்றது. (௫எ)

திருவோணகாந்தன்றளிவளரேகம்பன்சீர்க்கருக [கண்ட
திருவோணகாந்தன்றன்கோன்வரைப்பாற்சென்றியான்முன்
திருவோணகாந்தனிபேசாமெனுந்திண்விரதத்தின்மு
திருவோணகாந்தம்பிறிதொன்றொவ்வாணன்பிற்சீரியனே.

(இ-ள்.) திருவோணகாந்தன்றளி வளர் ஏகம்பன் சீர்க்கு அருக - திருவோணகாந்தன்றளியென்னுந் திருப்பதியில் வாழுந் திருவேகம்பநாதரது புகழைப் பாடுதற்குரிய பாங்கனே,—திருவோணகாந்தன் தன் கோன் வரைப்பால் சென்று-திருவோணநக்ஷத்திரத்திற்குரிய விஷ்ணுமூர்த்திக்குத் தலைவராகிய அவ்விறைவரது மலையிடத்தை அடைந்து—யான் முன் கண்ட திருவோள் - நான் முன்பு கண்ட இலக்குமிபோன்ற தலைவியானவள்—நகாம் தனி பேசாம் எனும் திண் விரதத்தின் முதிருவோள்-நகைக்கமாட்டேம் தனிமையாக வசனிக்கமாட்டோம் என்கிற வலிய நோன்பில் முறுகுபவள்,—நகாந்தம் பிறிதொன்று ஒவ்வாள் - (அன்றிச்சிரமுதல்) நகமிறுதியாக மற்றொன்றால் உவமிக்கப்படாள், [அவைகட்கு அவையே ஒப்பென்றபடி]—நண்பில் சீரியனே - சிநேகத்திற்சிறந்துள்ளோய். எ-று. [தலைவி யியலிடம் பாங்கற்குணர்த்தல்.]

அனேகதங்காவதமப்புகழ்க்கம்பவறுத்தருள்வா
யனேகதங்காவதம்பற்பலவோடியலைந்துவறி
யனேகதங்காவதன்பால்வரைப்பாற்றவமாற்றிக்கச்சி
யனேகதங்காவதனேயலையாவகைநன்னெறியே.

(இ-ள்.) அனேக-உலகெலாமானவரே,—அதமப் புகழ் தங்காக் கம்ப - அதமமாகிய கீர்த்தி பொருந்தாத திருவேகம்பநாதரே,—அனே - மாதாவே,—கதம் பற்பல காவதம் ஓடி அ

லைந்து வறியன் ஏரு அதம் அறுத்து - வலிமையோடு பலபல காதவழி விரைந்து சென்று திரிந்து வறியேன் செல்கின்ற அத்தை நீக்கி—கா அதன் பால் வரைப் பால் தவம் ஆற்றி அலையாவகை நன்னெறி அருள்வாய் - சோலையின்கண்ணும் மலையின்கண்ணும் (வசித்துக்) காமியதவங்களைச்செய்து அலையாவண்ணம் நன்மார்க்கமாகிய சிவஞானத்தைத் தந்தருளுநும்,—கச்சி அனேகதங்காவதனே - கச்சியனே கதங்காவதமென்னுந்தலத்தில் வாழ்பவரோ. எ-று. நீக்கித் தந்தருளுமெனக் கூட்டுக. (ருக)

நெறிக்காரைக்காட்டுகுழலார்பின்சென்றுநிற்பீருயிர்போ
நெறிக்காரைக்காட்டுவிர்கம்பனுக்காலையினேர்ந்தநெறு
நெறிக்காரைக்காட்டுப்பள்ளிக்கோவுக்கன்புநிகழ்த்திக்கச்சி
நெறிக்காரைக்காட்டுச்செல்லீர்துணையாவருநீர்மையரோ.

(இ-ள்.) நெறிக் காரைக் காட்டு குழலார் பின் சென்று நிற்பீர் - நெறிப்பையுடைய மேகத்தைப்போலும் அளகத்தையுடைய பெண்கள் பின்னே போய் நிற்கின்ற மூடர்களே,—உயிர் போம் நெறிக்கு ஆரைக் காட்டுவிர்- ஆன்மாச்சரீரத்தைவிட்டுப்போம் மார்க்கத்தில் யாவரை இலக்காகக்காண்பிப்பீர்!—கம்பனுக்கு - (ஆதலால்) திருவேகம்பநாதரும்—ஆலையின் நேர்ந்த நெறுநெறு இக்கு ஆர் ஐக் காட்டுப்பள்ளிக் கோவுக்கு - கரும்பாலையில் அகப்பட்ட நெறுநெறு என்னும் ஒலியுள்ள கரும்புகள் நிறைந்த அழகிய திருக்காட்டுப்பள்ளியென்னுந்தலத்தில் வாழும் இறைவருமாகிய சிவபிரானுக்கு—அன்பு நிகழ்த்திக் கச்சிநெறிக்காரைக்காட்டுத்துணையாச் செல்லீர் - பத்திசெய்து கச்சிநெறிக்காரைக்காட்டில் விரைந்து போய் வசியுங்கள்—அரு நீர்மையரோ-குணமில்லாதவர்களே. எ-று.

மையானப்பதிவளர்கச்சிப்பிரான்வருமேறெனுந்தன்
மையானப்பதியினையூர்ந்தருளேகம்பவாணனிள

மையானப்பதிநன்னிலாநீந்துவேணிமௌலியன்க
மையானப்பதினைந்துமூவேழுநீக்கவரந்தருமே.

(இ-ள்.) மயானப்பதி வளர் கச்சிப் பிரான் - திருமயான மென்னுந் தலத்தில் வாழுங் காஞ்சிநாதரும்—வரும் தன்ம ஏறு எனும் யானப் பதியினை ஊர்ந்தருள் ஏகம்பவாணன் - வாராநின்ற தருமநந்தியென்னும் தலைமையாகிய வாகனத்தை நடத்தியருளுந் திருவேகம்பவாணரும்—இளமையான் அப்பதில் நல் நிலா நீந்து வேணி மௌலியன்-சிறுபருவத்தாற் கங்கையின்கண்ணே நல்ல பிறையானது நீந்தி விளையாடப்பெற்ற சடைமுடியையுடையவருமாகிய சிவபெருமான்— கமையான் அப்பதினைந்தும் மூவேழும் நீக்க வரம் தரும்—(தமதடிச் சார்ந்தார்க்குண்டாகிய) சாந்தம் பற்றி அம் முப்பத்தாறு தத்துவங்களையும் நேதிசெய்யும்படி திருவருள்புரிவர். எ-று. முதலடி இரண்டாமடிகளில் மயானப்பதி தன்மயானப்பதி என்பன மையானப்பதி தன்மையானப்பதியெனப் போலியாய் வந்தன. தத்துவம் முப்பத்தாறுவன ஆன்மதத்துவம் இருபத்துநான்கும், வித்தியாதத்துவம் ஏழும், சிவதத்துவம் ஐந்துமென இவை.

தருமந்தரதமந்தேர்கல்விவேட்டுத்தரையினுருந்
தருமந்தரதமங்கெய்தாரெனுஞ்சொற்றனைக்கம்பம்வாழ்
தருமந்தரதமர்க்கெட்டார்வரைதனிற்கைபுயமாந்
தருமந்தரதமக்கூந்தற்குநீசென்றுசாற்றுகவே.

(இ-ள்.) தருமம் தர தமம் தேர் கல்வி வேட்டு - புண்ணியங்களிலே தாழ்ச்சி உயர்ச்சிகளை ஆராய்ச்சிசெய்தற்கருவியாகிய வித்தையை விரும்பி—தரையின் உருந்து - பூமியிற்பிறந்தும்,—அருமந்த ரதம் அங்கு எய்தார் எனும் சொல் தனை - அருமருந்தன்ன (அக்கல்வி) இன்பத்தை அங்கே அடையாது தாழ்த்திருக்கின்றார்களென்று நீர் சொல்லும் வார்த்தையை— கம்பம் வாழ்தரும் மந்தர் அதமர்க்கு எட்டார் வரைதனில் - தி

ருவேகம்பத்தில் வாழும்(பரிபக்குவராகிய உத்தமர்க்கேயன்றி மற்றை அபரிபக்குவராகிய) மத்திமர் அதமர்க்கு எட்டாத திருவேகம்பநாதரது மலையின்கண் (வசிக்கின்ற)—கை புயம் ஆம் தரு மந்தர - கையும் புயமும் கற்பகதருவும் மந்தரகிரியும் போலப் பெற்ற தலைவரோ,—தமக் கூந்தற்கு நீ சென்று சாற்றுக - இருள்போன்ற கேசத்தையுடைய தலைவிக்கு நீரோ போய்ச் சொல்வீராக. எ-று. முதலடியில் உருத்துமென்னும் உயர்வுசிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. [கல்விமேற் பிரிவு நீயே கூறென்றல்.] (சுஉ)

கவளக்கரியன்றுவென்றூரன்பாற்சொன்னகட்டுரைக்காங்
கவளக்கரியன்றுகொல்லாமித்தெய்வங்கனையிருளாங்
கவளக்கரியன்றுதந்தநஞ்சுண்டிருள்கண்டனென்று
கவளக்கரியன்றுறைசூழ்கம்பன்வரைக்காரிகையே.

(இ-ள்.) அன்று கவளக் கரி வென்றூர் - அந்நாளிலே கவளத்தையுண்ணும் யானையை வென்ற தலைவரானவர்—அன்பால் சொன்ன கட்டுரைக்கு ஆங்க இத்தெய்வம் வளக்கரி அன்று கொல் ஆம் - அன்போடு சொன்ன உறுதிமொழிக்கு இம்மலையின்கண் வாழுங்கடவுள் மாட்சிமை பொருந்திய சாட்சியன்றோ,—கனை இருள் ஆங்கு அவ் அளக்கர் இயன்று தந்த நஞ்சு உண்டு இருள் கண்டன் - செறிந்த இருள்போன்ற அந்தச்சமுத்திரமானது (துன்பம்) உற்றுக் கொடுத்த விடத்தை அருந்திக் கறுத்த மிடற்றையுடையவரும்—ஒன்றாக அளக்க அரியன் - (மற்றைக்கடவுளரில்) ஒருவராக வைத்தெண்ணக் கூடாத மகாதேவருமாகிய—துறை சூழ் கம்பன் வரைக் காரிகையே - நீர்த்துறைகள் சூழுந் திருவேகம்பவாணரது மலையின்கண் வசிக்கின்ற பெண்ணே. எ-று. கவளம் வாயளவுகொண்டவுணவு. ஆங்க உரையசை. ஆம் அசை. [தலைவனீடத் தலைவி வருந்தல்.] (சுங)

காரியங்காரணமாம்பஞ்சபூதக்கலப்பின்மயங்
காரியங்காரணங்கெய்தாவகையருள்காட்டுமெவி
காரியங்காரணஞ்சூழ்கம்பனூரல்லுங்காய்பகலுங்
காரியங்காரணவோசையைக்காட்டுங்கலிக்கச்சியே.

(இ-ள்.) காரணம் காரியம் ஆம் பஞ்ச பூதக் கலப்பில் ம யங்கார் இயங்கார் - சூக்கும தூலங்களாகிய இரு திறத்தைம் பூதப்புணர்ச்சியாலாய தேகாதிப் பிரபஞ்சத்தின் மயக்குற்று ச் சரியாத பெரியராயினுர்—அணங்கு எய்தாவகை அருள் கா ட்டும் அவிகாரி - (பிறவிக்கடலுளழுந்தி) வருத்தமடையாவ ண்ணம் (அவர்கட்குத்) திருவருளை விளக்கியருள்கின்ற நிரு விகாரியும்—அங்கு ஆரணம் சூழ் கம்பன் ஊர் - அங்கே வே தங்கள் (முழங்கிச்) சூழ்கின்ற திருவேகம்பநாதருமாகிய சிவ பிரானுடைய தலமாவது—அல்லும் காய் பகலும் கார் இயம் கார் அணவு ஓசையைக் காட்டும் கலிக் கச்சியே - இரவினும் வெப்பம்பொருந்திய பகலினும் பெருமை பெற்ற வாத்தியங்க ள் மேகங்களிடத்தே பொருந்திய முழக்கத்தைப்போலும் கா ஞ்சிநகரமே. எ-று. மயங்கார் முற்றெச்சம். (சூச)

கச்சித்தெருவில்வந்தார்நெகிழ்த்தாரென்களபமுலைக்
கச்சித்தெருளினர்யாவரென்பேற்குக்கல்லாலமர்யோ
கச்சித்தெருதினையூருஞ்செயுங்கன்னல்கல்லிபந்துய்க்
கச்சித்தெருவையுறுஞ்சூலமேந்திடுங்காணென்பரோ.

(இ-ள்.) கச்சித் தெருவில் வந்தார் - காஞ்சிநகரத்தினது திருவீதியிலே பவனிவந்தவரும்—என் களப முலைக் கச்ச நெகிழ்த்தார் - என்னுடைய சாந்தணிந்த தனங்களின் கண் ணதாகிய கச்சை அவிழ்த்தவருமாகிய—இத்தெருளினர் யாவ ர் என்பேற்கு - இந்தத்தெளிவினையுடையார் எப்பெற்றியரெ ன்று வினவிய எனக்கு,—கல்லால் யோகம் அமர் சித்து - கல் லாலநீழலிலே நிட்டையிலிருந்தருளிய இந்தச்சித்தானது—

எருதினை ஊரும் - இடபத்தை நடத்தும்—கல் இபம் கன்னல் துய்க்கச் சித்துச் செயும் - கல்லானை யானது கரும்பினை அருந்தும் வண்ணம் சித்தைச் செய்யும்—எருவை உறும் சூலம் ஏந்திடும் காண் என்பர் - இரத்தம் பொருந்திய சூலாயுதத்தைத் தரிக்கும் என்று சொல்லுவர். எ-று. காண் அசை. [திருவேகம்பநாதர் பவனிவருதலைத் தரிசித்து மால் கொண்டு நிறையழிந்த மாது சொல்லியது.] (சரு)

பராரைவரைவரைபோல்வளைக்குங்கம்பரைத்திருவம்
பரரைவரைவரையோவறியார்பன்னெடுங்கணக்கும்
பரரைவரைவரையத்தெரியார்படித்தோரிற்செம்மாப்
பரரைவரைவரையிட்டொழிப்பாரவ்விதண்டையர்க்கே.

(இ-ள்.) பராரை வரை வரைபோல் வளைக்கும் கம்பரை - பரிய அரையினையுடைய மேருமலையை மூங்கில்போல வில்லாக வளைத்த திருவேகம்பநாதரும்—திரு அம்பரரை - திருவம்பரென்னுந் தலத்தையுடையவருமாகிய கடவுளை — வரைவர் ஐயோ அறியார் - (இவ்வடிவினரொன்று யாவர்) எழுதுவர் ஐயையோ (ஒருவரும்) உணரார்,—(இங்ஙனமாகவும்) — பன்னெடுங் கணக்கு உம்பர் ஆர் ஐவரை வரையத் தெரியார் - (சிறுவர்கள்) ஓதும் நெடுங்கணக்கின்மேலே பொருந்திய (அகாரமுதல்) ஐகாரம் இறுதியாக எழுத அறியாத மூடர்கள்—படித்தோரின் செம்மாப்பர் - (உருவம் அருவம் உபயமாகிய வடிவங்களைக் கடந்துள்ள அவ்விறைவரையும் வரையக்) கற்றவர் போல் இறுமாந்திருப்பர்;—அவ்விதண்டையர்க்கு ஐவரை வரையிட்டு ஒழிப்பார் ஆர் - அந்தவிதண்டாவாதிகட்குப் பஞ்சப் பொறிகளையும் களைந்தொழித்து உண்மையுணர்த்த வல்லவர் யாவர். எ-று. விதண்டையர் தம்மதமே நிறுத்துப் பேசுவோர்.

தண்டகநாடகமாடுமெந்தாய்தண்குறங்கரம்பைத்
தண்டகநாடகலல்குல்பங்காபொற்றடவரைக்கோ

தண்டகநாடகராதிமண்காற்றங்கிதண்புனலாந்
தண்டகநாடகம்வாழ்கம்பனேநின்சரண்சரணே.

(இ-ள்.) தண்டக நாடகம் ஆடும் எந்தாய் - தண்டகமென்னும் தாண்டவத்தைச் செய்தருளும் எமது பிதாவே,—தண் அரம்பைத் தண்டு நூறங்கு அகல் அல்குல் அகம் நாடு பங்கா - குளிர்ச்சி பொருந்திய வாழைத்தண்டுபோன்ற தொடையையும் விசாலமாகிய அல்குலையும் உடைய உமாதேவியார் திருவுளம் விரும்பப்பெற்ற பாதித்திருமேனியை யுடையவரே,—பொன் தட வரைக் கோதண்ட - பொன்மயமாயுள்ள பெரிய மேருகிரியாகிய வில்லையுடையவரே,—நாள் தகர் ஆதி மண் தண் புனல் அங்கி காற்று கம் ஆம் - நக்ஷத்திரங்களும் மேடமுதலிய இராசிகளும் பிருதிவியும் குளிர்ந்த அப்புவும் தேயுவும் வாயுவும் ஆகாசமுமாகிய—தண்டக நாடகம் வாழ் கம்பனே - தொண்டைநாட்டின்கண் வாழுந் திருவேகம்பநாதரே,—நின் சரணே சரண் - உம்முடைய பாதங்களே (அடியேற்குப்) புகலிடமாகும். எ-று. (சுஎ)

சரமைந்தனங்கனொருங்கேவுமுன்கொன்றைதந்திருட்குஞ்
சரமைந்தனங்கண்மெலியச்செய்யார்பொய்மைசாற்றுபரா
சரமைந்தனங்கணபோற்றியென்றேத்தக்கைதந்தருளீ
சரமைந்தனங்கண்மகிழ்கம்பைசூழ்கம்பஞ்சார்ந்தவரே.

(இ-ள்.) அனங்கன் ஐந்து சரம் ஒருங்கு ஏவுமுன்கொன்றை தந்து - மன்மதனானவன் பஞ்சபாணங்களையும் ஒருசேரப் பிரயோகிக்குமுன்னரே கொன்றைமாலை தந்தருளி,—அல் இருள் குஞ்சர மைந்து நங்கண் மெலியச் செய்யார் - இராக்காலத்தே அந்தகாரமாகிய யானையின் வலிமையை நம்மிடத்தே இளைக்கும் வண்ணம் புரியார்,—பொய்மை சாற்று பராசர மைந்தன் அங்கண போற்றி என்று ஏத்தக் கைதந்தருள் ஈசர் - (விஷ்ணுவே பரமென்று) அசத்தியங்கூறிய வியாசமுனிவ

ர் அருட்கண்ணாலே இரக்ஷிப்பீராக என்று துதித்தமையால் (தம்பித்த) கரத்தைக் கொடுத்தருளிய இறை வரும்,—அனங்கள் அமைந்து மகிழ் கம்பை சூழ் கம்பம் சார்ந்தவர் - அன்னங்கள் செறிவுற்று இன்பமெய்தப்பெற்ற கம்பாநதி சூழ்ந்த திருவேகம்பத்தில் வாழ்பவருமாகிய சிவபெருமான். எ-று. [மாலை விருப்புரைத்தல்.] (சுஅ)

தவந்தானங்காலந்தொறுமறவார்தங்குகச்சியினெய்
தவந்தானங்காலன்றிறல்வாட்டுகம்பன்றன்வெற்பினர்கை
தவந்தானங்காலந்தருமென்செய்கேன்சந்தக்குன்றினும்வந்
தவந்தானங்காலன்பிலாமதன்றானும்வருத்துவனே.

(இ-ள்.) தவம் தானம் காலம் தொறும் மறவார் தங்குகச்சியின்-தவத்தையும் தானத்தையும் காலந்தோறும் மறவாதவர்கள் வசிக்குங் காஞ்சிபுரத்தில்—எய்த வந்தான் அம் காலன் திறல் வாட்டு கம்பன்றன் வெற்பினர்-அணுக வந்தவழி மேகம்போலும் நிறத்தையுடைய இயமனது வலிமையைக் கெடுத்தருளும் திருவேகம்பநாதரது மலையின் வாழுந்தலைவருடைய—கைதவந்தான் அங்கு ஆலம் தரும் என் செய்கேன்- வஞ்சகமானது (கடலாகிய) அவ்விடத்துப் (பிறந்த) விடம்போலும் (துக்கத்தைக்)கொடுக்கும் ஆதலால் (யான்)யாது செய்வேன்!—(இஃதன்றி)—சந்தக்குன்றினும் வந்த வந்தால் நங்கால் அன்பு இலா மதன்றானும் வருத்துவன்- பொதியமலையினின்றும் வந்த தென்றற்காற்றினால் நம்மிடத்து இரக்கமில்லாத மன்மதனும் துன்பஞ்செய்வன். எ-று. [தலைவனிடந் தலைவி வருந்தல்.] (சுசு)

வரகந்தமாதனவாழ்வோருணற்குமற்றின்பம்விற்ப
வரகந்தமாதனமாயதென்னேகம்பர்மைந்தமெய்த்த
வரகந்தமாதனவள்ளிகொண்காவென்றுவாழ்த்தவருள்
வரகந்தமாதனவெற்பாளர்போலுநம்மன்னவர்க்கே.

(இ-ள்.) தன வாழ்வோர் உணற்கு வரகு அந்தமா பொருட் செல்வராயினோர் புசித்தற்கு வரகின் அமுது அழகிதாமா (அதுபோல)—மற்று இன்பம் விற்பவர் அகம் தம் ஆதனம் ஆயது என்னே - சுகத்தை விற்கும் பரத்தையர் வீடு தம்முடைய ஆசனமாகியது என்னை!—கம்பர் மைந்த - திருவேகம்பநாதர் புதல்வரே,—மெய்த்த வர - உண்மையாகிய மேம்பாட்டையுடையவரே,—கந்தம் மா தன வள்ளிகொண்கா-மணந்தங்கிய பெரிய தனங்களையுடைய வள்ளிநாயகி கணவரே,—என்று வாழ்த்த அருள் வரம் - என்று (அடியார்) துதிக்கக் கருணைசெய்யாநின்ற வரத்தையுடைய—கந்தமாதன வெற்பாளர் போலும் நம் மன்னவர்க்கு - கந்தமாதனகிரியில் வாழ்கின்ற முருகக்கடவுள்போன்ற நமது தலைவருக்கு. எ-று. தலைவருக்கு ஆசனமாகியது என்னையெனக் கூட்டுக. மற்று அசை. அழகு கல்வி அறிவு முதலியவற்றாற் சிறந்த தலைவனென்பாள் கந்தமாதனவெற்பாளர்போலு நம்மன்னவரென்றாள். [பரத்தையிற் பிரிந்த தலைவனிடத் தலைவி வருந்தல்.] (எo)

மன்றுதபோதனர்வாழ்கம்பவாணநின்வான்கருணை
மன்றுதபோதனகாபுகலேதென்முன்வந்துதரு
மன்றுதபோதனதாகரகாரவருந்துகென்று
மன்றுதபோதனரியறியாதமெய்வாழ்வருளே.

(இ-ள்.) மன்று-(எவ்வகைப்பொருட்கும்)இறைவரே,—தபோதனர் வாழ் கம்பவாண - முனிவரர் வசிக்கும் (காஞ்சிபுரத்துள்ள) திருவேகம்பத்தில் வாழ்பவரே.—அனகா-மலரகிதரே,—நின் வான் கருணை மன்றுதை போது புகல் ஏது - உமது பேரருள் பதியாத காலத்தே பற்றுக்கோடு யாது!—என் முன் தருமன் வந்து ஆத போது அனது ஆம் நரகு ஆர வருந்துக என்றுமல் - அடியேனுக்கு முன்னே இயமன் வந்து அறிவில்லாதவனே வருவாயாக அத்தன்மைத்தாகிய நிரயத்தி

லே மிகத் துன்பப்படுவாயாக என்று சொல்லாவண்ணம்,—நாத - (ஆத்தும) நாயகரே,—போதன் அரி அறியாத மெய் வாழ்வு அருள் - பிரமதேவரும் விஷ்ணுமூர்த்தியும் உணராத உண்மைவாழ்வைத் தந்தருளும். எ-று. மலரகிதரோயென்பதன்பின்னர் ஆத்துமநாயகரோயெனக் கூறிக்கொள்க. (எக)

வாவிக்கமலத்தடவாளைமாங்கனிவாய்கிழித்து
வாவிக்கமலச்சுனைதேக்கிநீந்தும்வண்கச்சிக்கம்பா
வாவிக்கமலக்குநாச்செற்றுக்காலன்வந்தெய்துமுன்ன
வாவிக்கமலத்துணைத்தாடந்தாட்கொளவல்விரைந்தே.

(இ-ள்.) வாவிக் கமலத் தட வாளை - தடாகநீரிலே வாழும் பெரிய வாளைமீன்களானவை—மாங்கனி வாய் வாவிக் கிழித்துக் கமலச் சுனை தேக்கி நீந்தும் வண் கச்சிக் கம்பா - மாங்கனிகளிடத்தே பாய்ந்து (அவற்றைப்) பிளவுசெய்து (மீண்டு) தாமரைமலரிலே (தங்கிய) தேனை நிறையவுண்டு நீந்துகின்ற மாட்சிமைபெற்ற காஞ்சிபுரத்தில் வாழுந் திருவேகம்பநாதரே,—வா - வந்தருளும்,—மலக்கு நாச் செற்று விக்கக் காலன் வந்து எய்துமுன் - (மனத்தை) மயக்கி (உரையாடாவண்ணம்) நாவையடக்கி விக்குதலுண்டாய் இயமன் வந்தடையுமுன்னரே,—அவாவிக் கு அமலத் துணைத்தாள் தந்து ஆட்கொள வல் விரைந்து - (திருவுளம்) விரும்பி (இப்) பூமியின்கண்ணே (உம்முடைய) நிருமலமாகிய உபயபாதங்களையும் தந்து அடிமைக்கொள்ளும் வண்ணம் பெரிதும் விரைவாக. எ-று. விரைவாக என்பதன்பின்னர் வந்தருளுமென்னும் பயனிலையைக் கூறிக்கொள்க. (எஉ)

வல்லியங்கோட்டுமலைதிரிகானிருள்வாய்வருவான்
வல்லியங்கோட்டுவில்லார்மொழிவார்மலையீன்றமுலை
வல்லியங்கோட்டுநன்னீர்க்கம்பைவாய்த்தழுவக்குழைந்தார்
வல்லியங்கோட்டுடனூர்த்தெழுமேகம்பம்வாழ்வனைக்கே.

(இ-ள்.) வல்லியம் கோட்டு மலை திரி கான் இருள்வாய் வருவான்-புலிகளும் யானைகளும் சரிக்கின்ற வனத்தின்கண்ணே இராக்காலத்திலே (தாம்)வரும்பொருட்டு—வல்லி - பெண்ணே—அம் கோட்டு வில்லார் மொழிவார் - அழகிய வளைத்த வில்லையுடைய தலைவர் சொல்லுவர்,—மலை ஈன்ற முலை வல்லி அங்கு ஒட்டு நல் நீர்க் கம்பைவாய் தழுவக் குழைந்தார் - இமையகிரி பெற்ற தனங்களாகிய சூதாடுகருவிகளையுடைய உமாதேவியார் அங்கே ஒட்டம் பொருந்திய நறுநீரையுடைய கம்பாநதிக்கண்ணே தழுவக் குழைந்த திருமேனியையுடைய திருவேகம்பநாதரது—வல் இயம் கோட்டுடன் ஆர்த்து எழும் ஏகம்பம் வாழ் வரைக்கு - வலிய வாத்தியங்கள் ஊதுகொம்போடு முழங்கிக் கிளர்கின்ற திருவேகம்பமென்னும் ஆலயம் தங்குதற்கிடமாகிய(காஞ்சிநகரத்தைச் சார்ந்த) மலையிடத்தில். எ-று. மலையிடத்தில் வனத்தின்கண்ணே வரும்பொருட்டுப் பெண்ணே தலைவர் சொல்லுவரெனக் கூட்டுக. வரைக்கு வேற்றுமைமயக்கம். [இரவரவுரைத்தல்.] (எ௩)

வரையும்வரையுமுள்வாடாதிருந்ததடியவர்யா
வரையும்வரையுமவ்வேட்டன்பர்பார்த்திவனாரிவனை
வரையும்வரையுமென்றுதெனைச்சேர்த்துவரையுங்கம்பர்
வரையும்வரையுந்திடமுமுள்ளார்தந்தமாந்தழையே.

(இ-ள்.) வரையும் வரையும் உள் வாடாதிருந்தது - மணம் புணர்த்துங்காறும் உள்ளீரம் உலர்ந்து புலராதிருந்தது,—அடியவர் யாவரையும் வரையும் அவ் எட்டு அன்பர் பார்த்து-தொண்டரெல்லாரையும் எழுதும் அந்தலேகக பத்தர் நோக்கி—இவன் ஆர் இவனை வரையும் வரையும் என்னாது எனைச் சேர்த்து வரையும் கம்பர்-இவன் யாவன் இவனைத் தள்ளுந்தள்ளுமென்று சொல்லாது அடியேனையும் கூட்டி எழுதுவிக்கும் திருவேகம்பநாதரது—வரையும் வரை உந்து இடமும் உள்

ளார் தந்த மாந்தழை - மலையினும் மூங்கில் செறிந்தவிடத்தி னும் வாழும் தலைவர் நல்கிய மாந்தளிரானது. எ-று. மாந்த ளிரானது புலராதிருந்ததெனக் கூட்டுக. மூன்றாமடியிறுதியி ல் வளைவிக்குமெனற்பாலது வளையுமென விவ்விகுதி தொக் குநின்றது. [தழைநயப்புரைத்தல்.] (எச)

மாந்தருமங்கலவாவிடமாந்தியவ்வானவரு
மாந்தருமங்கலரிட்டேத்தவாழ்கம்பவாணனொற்றை
மாந்தருமங்கலவைப்பாக்கொண்டானடிவாழ்த்துபுவிம்
மாந்தருமங்கலமாகக்கொள்ளாம்வம்பின்மாழ்குதுமே.

(இ-ள்.) மாந்த அரும் அம் கலவா விடம் மாந்தி - (பிற தேவரால்) அருந்துதற்கரிய அழகு பொருந்தாத நஞ்சையுண் டு—அவ்வானவரும் மாந்தரும் அலர் இட்டு ஏத்த அங்கு வா ழ் கம்பவாணன் - அந்தத் தேவரும் மானுடரும் மலர்களை அ ருச்சித்துத் துதிக்கும்படி (காஞ்சிபுரமாகிய) அவ்விடத்தே வீ ற்றிருக்கின்ற திருவேகம்பவாணரும்—ஒற்றை மாந்தரு மங்க லவைப்பாக் கொண்டான் - ஒன்றான (அம்) மாமரத்தடியை இன்பத்தானமாகக் கொண்டருளியவருமாகிய சிவபிரானது— அடி வாழ்த்துபு விம்மாம் - பாதங்களைப் புகழ்ந்து மகிழமாட் டேம்,—தருமம் கலமாகக் கொள்ளாம் - சிவபுண்ணியங்களை ஆபரணமாகக் கைக்கொள்ளமாட்டேம்,—வம்பில் மாழ்குது ம் - வீணாக மயங்குகின்றோம். எ-று. (எரு)

மாவலியேவலையாப்பகைமீன்களைமாட்டிமண்மேன்
மாவலியேவலைமாற்றினன்றாழ்கம்பமஞ்சுளரோ
மாவலியேவலைநோக்கிபங்காமகன்பெண்ணெனுநா
மாவலியேவலையேகொடியேன்வினைமாய்த்திடவே.

(இ-ள்.) மா வலியே வலையாப் பகை மீன்களை மாட்டி - மிகுந்த பலத்தையே கண்ணியாக்க் கொண்டு பகைவராகிய

மச்சங்களை அகப்படுத்தி (வென்று)—மண்மேல் மாவலி ஏவ லை மாற்றினன் தாழ் கம்ப - இப்பூமிக்கண்ணே மகாபலிச்சக் கிரவர்த்தியின் ஆணையைக் கெடுத்த விஷ்ணுமூர்த்திவணங்கு கின்ற திருவேகம்பநாதரே,—மஞ்சுள ரோம ஆவலி ஏ அலை நோக்கி பங்கா - அழகிய மயிரொழுங்கினையும் அம்பினை வரு த்துகின்ற கண்களையுமுடைய உமாதேவியாரை (வாம) பாக த்திலுடையவரே,— மகன் பெண் அலியே எனும் நாமா - ஆ ண் பெண் அலி என்னும் பெயர்களையுடையவரே,—கொடி யேன் வினை மாய்த்திட வலை-(நீரே) கொடியேனுடைய கன் மங்களைப் போக்கியருளவல்லிர். எ-று. (எசு)

வேதனைவாய்ப்பணிவுற்றவமேமெலிவேனுமுற
வேதனைவாய்ப்பணியார்கம்பத்தேவெளிநின்றுவிண்டு
வேதனைவாய்ப்பணிசெய்துமெட்டாதெங்குமேவுசம
வேதனைவாய்ப்பணியான்றடுத்தாண்டனன்மேதகவே.

(இ-ள்.) வேதனைவாய்ப் பணிவு உற்று அவமே மெலி வேனும் உற ஏ-துக்கத்தின் மூழ்கி வாளா (மனம்) தளர்கின் ற அடியேனும் (திருவருள்)பெறும்வண்ணம்—தனை வாய்ப்ப அணியார் கம்பத்தே வெளி நின்று - தந்திருவடியைநேர்பட அணுகிய பரிபக்குவர் (சூழப்பெற்ற காஞ்சீபுரத்துள்ள) திரு வேகம்பத்திலே வெளிப்பட்டு நின்று,—விண்டு வேதன் ஙை வாய்ப் பணி செய்தும் எட்டாது-விஷ்ணுமூர்த்தியும் பிரமதே வரும்(மனம்)உருகித் தொண்டுசெயப்பெற்றும் நேர்படாது— எங்கும் மேவு சமவேதன் - எவ்விடத்தும் நிறைந்த சமவேத சத்தியையுடையவரும்—ஐவாய்ப் பணியான் - பஞ்சசிரசுகளை ப்பொருந்திய சர்ப்பாபரணருமாகிய திருவேகம்பநாதர்—தடு த்து மே தக ஆண்டனன் - (விடயத்திற்செல்லவொட்டாது) தடுத்து மாட்சிமை பெற அடிமைக்கொண்டருளினர். எ-று. திருவேகம்பநாதர் அடியேனும் திருவருள் பெறும்வண்ணம்

வெளிப்பட்டு நின்று அடிமைக் கொண்டருளினனெனக் கூட்டுக. இரண்டாமடியில் ஏ அசை.சமவேதம் விட்டு நீங்காமை.

தகரங்கந்திக்குங்குழலாயினியுயிர்தாங்கெனுஞ்சொற்
றகரங்கந்திக்குமருள்வாரலர்தபனன்றனைச்சேந்
தகரங்கந்திக்குமுகனைக்கொய்கம்பர்தடவரைப்போ
தகரங்கந்திக்குமரம்போற்கொல்யானைத்தனிமன்னரே.

(இ-ள்.) தகரம் கந்திக்கும் குழலாய்-மயிர்ச்சாந்து கமழ்கின்ற அளகத்தையுடைய மாதே,—அங்கு அந்திக்கும் அருள் வார் அலர் இனி உயிர் தாங்கு எனும் சொல் தகர் - அவ்விடத்தினின்றும் (வந்து) மாலைக்காலத்தினும் கருணைசெய்வாரல்லர் (ஆதலால்) இனி ஆவியைப் பாதுகாப்பாயாக என்று (நீ) கூறும் கூற்றை விட்டொழி,—தபனன்றனைச் சேந்த கரம் திக்கு முகனைக் கம் கொய் கம்பர் - அக்கினிதேவனைச் சிவந்த கையையும் நான்முகக்கடவுளைச் சிரத்தையும் அறுத்தருளிய திருவேகம்பநாதரது—தட வரைப் போதகர் அம் கந்து இக்கு மரம் போல் கொல் யானைத் தனி மன்னர் - பெரிய மலையிடத்து வசித்துப் பிறர்க்கு உணர்த்துதலின் வல்லராகிய அழகிய கட்டுத்தறியைக் கரும்புபோலக் கொல்கின்ற யானைகளையுடைய ஒப்பற்ற தலைவரானவர். எ-று. மாதே தலைவரானவர் கருணைசெய்வாரல்லர் ஆதலால் நீ கூறும் கூற்றை விட்டொழியெனக் கூட்டுக. இரண்டாமடியில் அந்திக்கும் வேற்றுமை மயக்கம். [மாலையம்பொழுது கண்டிரங்கல்.] (எஅ)

தனித்தனமேயன்பர்க்காகிநின்றோன்றமிழ்க்கச்சிக்கம்பத்
தனித்தனமேயன்பராசத்திபூசனைகொண்டபுனி
தனித்தனமேயபசப்பொழியான்மற்றோர்சார்புமில்லேந்
தனித்தனமேயனமேயினியேதுய்யத்தக்கதுவே.

(இ-ள்.) அன்பர்க்குத் தனித் தனமே ஆகி நின்றோன்-பத்தர்களுக்கு ஒப்பற்ற நிதியமேயாய் நின்றவரும்—தமிழ்க் கச்

ஏக் கம்பத்தன் - தமிழையுடைய காஞ்சிநகரத்துள்ள திருவே கம்பநாதரும்—சித்தன் - என்றும் உள்ளவரும்—அமேயன்-பி ரமாணாதீதரும்—பராசத்தி பூசனை கொண்ட புனிதன் - கா மாக்ஷியம்மையுடைய ஆராதனையை ஏற்றருளிய சுத்தருமாகிய சிவபிரான்,—இத்தனம் மேய பசப்பு ஒழியான் - இந்தமுலை களிலே தங்கிய பசலையைப் போக்கியருளார்,—மற்று ஓர் சா ர்பும் இல்லேம் தனித்தனமே - (ஆதலால்) பிறிதொருபற்று க்கோடுமில்லாதவர்களாய்த் தனிமையானுமன்றே,—அனமே இனி உய்யத்தக்கது ஏது-அன்னம்போலும் நடையினையுடை ய பெண்ணே மேற் பிழைக்கும்வண்ணம் யாதோ! எ-று. யா ங்கு நீ கூறுவாயாகவென்பது எஞ்சி நின்றது. [தலைவனிடத் தலைவி வருந்தல்.] (எகூ)

வேதாகமங்கலைகற்றதனுன்முத்திவேட்பதறி
வேதாகமங்கலைநீர்போக்குமேவியன்பத்திவிளை
வேதாகமங்கலைமாமதிவேய்ந்தவெண்ணீற்றொளிச்சு
வேதாகமங்கலையாத்திசைகொண்டமெய்யேகம்பனே.

(இ-ள்.) வேதாகமம் கலை கற்றதனுல் முத்தி வேட்பது அறிவே—(அனுபவஞானத்தாலன்றி) வேதாகமங்களைப்படித் ததனுல் மோக்ஷத்தை(அடைய) விரும்புதல் விவேகமாமா!— தாகம் அங்கு அலை நீர் போக்குமே - தாகத்தை (நறுநீரோயன் றி) அவ்விடத்துள்ள உவரிநீர் ஒழிக்குமா!—வியன்பத்தி விளை வே தா - (ஆதலால்) பரபத்தியையும் (அதன்) முதிர்ச்சியாகி ய பரஞானத்தையுமே தந்தருளும்,—கம் அம் கலைமா மதி வே ய்ந்த வெள் நீற்றொளிச் சுவேதா - சிரத்தையும் கங்கையையு ம் கலையும் பெருமையும் பொருந்திய பிறையையும் அணிந்த வெண்மையாகிய விபூதிப்பிரகாசத்தையுடைய தவள வன் ணனே,—திசை கமம் கலையாக் கொண்ட மெய் ஏகம்பனே-தி க்குகளை நிறைந்த ஆடையாகப் புனைந்தருளிய தத்துவப்பொ

ருளாயுள்ள திருவேகம்பநாதரே. எ-று. திருவேகம்பநாதரே
தந்தருளுமெனக் கூட்டுக. (௮௰)

ஏகம்பத்தானையரிதிசையூர்புகழேறுகச்சி
யேகம்பத்தானையுரிபோர்வைவாழிடஞ்சூதமதா
மேகம்பத்தானையுகைத்தடியார்க்கெளிவந்தருளு
மேகம்பத்தானையரிக்கண்ணிபாகனுக்கென்பர்களே.

(இ-ள்.) ஏகு அம்பு அத்தானை அரி திசை - (பகைவர்மேற்) செல்லும் பாணமும் அந்தவஸ்திரமும் விஷ்ணுமூர்த்தியும் திக்குகளுமே,—ஊர் புகழ் ஏறு கச்சியே - நகரம் கீர்த்தி மிகுந்த காஞ்சீபுரமே,—போர்வை கம்பத்து ஆனை உரி-மேற்போர்வை தறியிற்கட்டப்படும் யானையினது தோலே,—வாழ் இடம் சூதமது ஆம் ஏகம்பத்து - வீற்றிருக்குந் தானம் மாமரத்தடியினுள்ள திருவேகம்பத்ததாகிய தலமே,—ஆனை உகைத்து அடியார்க்கு எளிவந்து ஏகம் பத்தான் அருளும் - இடபத்தை நடாத்தி அன்பர்களுக்கு எளிதிற்போந்து ஒன்றாகிய ஞானபாதத்தைத் தசகாரியத்தால் உபதேசித்தருளுகின்ற—ஐ அரிக் கண்ணி பாகனுக்கு என்பர்கள் - அழகியவரிபொருந்திய கண்களையுடைய உமாதேவியாரை வாமபாகத்திலிருத்திய சிவபெருமானுக் கென்று (பெரியோர்) சொல்லுவர். எ-று. இறுதியடியில் ஏகம் பத்தான் அருளுமென்பதற்கு ஈண்டுக் கூறிய பொருளே பொருளென்பது "ஞானபாதத்தை யீரைந்தா நண்ணு காரியத்தா லெனக்குபதேச நல்கும்" என ஆன்றோர் கூறிய திருவாக்கானுணர்க. (௮௧)

பரம்பரமானந்தவாதவர்சூழ்கம்பனேயிம்பரும்
பரம்பரமானந்தமாநிறைந்தோய்பசுஞ்சாபக்கரும்
பரம்பரமானந்தமொத்தகண்ணூர்திறம்பாறவெங்கும்
பரம்பரமானந்தமுத்திதந்தாண்டருள்பாலிப்பையே.

(இ-ள்.) பரம் பர - முன்னைப் பழம்பொருட்கு முன்னைப் பழம்பொருளே,—மானம் தவா தவர் சூழ் கம்பனே-மாட்சிமை நீங்காத மகத்துக்கள் சூழ்கின்ற திருவேகம்பநாதரே,—இம்பர் உம்பர் அம் பரமானந்த மா நிறைந்தோய் - கீழினும் மேலினும் அழகிய பரமசுகவடிவாக வியாபித்தவரே,—பசும் சாபக் கரும்பர் அம்பு அரம் மான் ஒத்த அந்தக்கண்ணார் திறம் பாற-பசிய வில்லாகிய கரும்பையுடைய மன்மதனுரும் பாணத்தையும் அரத்தையும் மானேக்கத்தையும் போன்ற அழகிய கண்களையுடைய பெண்களுமாகிய (இருதிறத்தாருஞ்செய்கின்ற மயக்க) வலிமை கெடவும்,—எங்கும் பரம்பு அர - எவ்விடத்தும் நிறைந்த (ஆன்மாக்களது பாசத்தை) அரிக்கின்றவரே,—மால் நந்த முத்தி தந்து ஆண்டு அருள் பாலிப்பை - (ஆணவமல) மயக்கம் கெடவும் வீடுபேற்றை உதவி (அடியேனை) அடிமைக்கொண்டு கருணை புரிவீராக. எ-று. வியாபித்தவரே யென்பதன்பின்னர் அரிக்கின்றவரேயெனக் கூறிக்கொள்க. (அஉ)

பாலனஞ்செய்துதவார்கொன்றைமாலைதண்பாசடைமேற், பாலனஞ்செய்துறுதென்கச்சியேகம்பர்பானுவுமேற், பாலனஞ்செய்துதல்போலெய்துமாலையின்பைந்துளவோன், பாலனஞ்செய்துகொல்வானென்றென்றேங்குமென்பான்மொழியே.

(இ-ள்.) பாலனம் செய்து கொன்றை மாலை உதவார்-காத்தற்றொழில் புரிந்து கொன்றைமாலையைத் தந்தருளார்,—தண் பாசடைமேல் பால் அனம் செய் துறு தென் கச்சி ஏகம்பர் - குளிர்ந்த பசிய இலைகளின்மீது வெண்ணிறத்தையுடைய அன்னங்கள் கழனிகடோறும் நெருங்குகின்ற அழகிய காஞ்சிநகரத்தில் வாழும் திருவேகம்பநாதர்,—பானுவும் மேற்பாலன் - (ஆதலால்) சூரியனும் மேற்குத்திக்கை அடைந்தான்,—நஞ்சு எய்துதல் போல் எய்தும் மாலையின் - ஆலாகலம் வருதல்

போன்று வாராநின்ற அந்திக்காலத்தே — பைந்துளவோன் பாலன் அஞ்சு எய்து கொல்வான் என்று என்று என் பால் மொழி எங்கும் - பசிய துளசிமாலையையணிந்த விஷ்ணுமூர்த்தியின் புதல்வனுகிய மன்மதன் பஞ்சபாணங்களையும் பிரயோகித்துக் கொல்வானென்று பலமுறை பாலினிரதம்போலும் வசனத்தையுடைய எனது புதல்வி பரிவுற்றுக் கூறுவள். எ-று. திருவேகம்பநாதர் கொன்றைமாலையைத் தந்தருளார் ஆதலால் எனது புதல்வி பரிவுற்றுக்கூறுவளெனக் கூட்டுக. [நற்றாயிரங்கல்.] (அங)

பாதகமஞ்சனவெற்பாகவீட்டுநற்பண்புவிரும்
பாதகமஞ்சனமாட்டாதுகைபன்னுநாப்புகழ்செப்
பாதகமஞ்சனகண்டாகம்பாபன்றிநாடரிய
பாதகமஞ்சனமின்னமுங்காணரும்பண்ணவனே.

(இ-ள்.) அகம் பாதகம் அஞ்சன வெற்பாக ஈட்டும் நற்பண்பு விரும்பாது - நெஞ்சமானது பாபங்களைக் கரிய மலைபோல (மேலும் மேலும்) ஆர்ச்சிப்பதேயன்றிச் சன்மார்க்கங்களைச் (சிறிதும்) சிந்தியாது,—கை மஞ்சனம் ஆட்டாது - கரமானது (உமது திருவடிகளிலே) திவ்வியோதகத்தை அபிஷேகம் செய்யாது,—பன்னு நாப் புகழ் தகச் செப்பா-வசனிக்கும் நாக்கானது (உமது) சீர்த்திகளை மாட்சிமை பெறச் சொல்லாது,—மஞ்சு அன கண்டா - (ஆதலால்) மேகம்போன்ற (கரிய) கழுத்தையுடையவரே,—கம்பா-திருவேகம்பநாதரே,—பன்றி நாடரிய பாத - பன்றிவடிவமான விஷ்ணுமூர்த்தி தேடுதற்கரிய பாதங்களையுடையவரே,—அனம் கம் அஞ்சு இன்னமும் காணரும் பண்ணவனே-அன்னவடிவமான பிரமதேவர் திருமுடிகள் ஐந்தனையும் இன்னும் அறிதற்கரிய மகாதேவரே. எ-று. பாபத்தை உவர்ப்பித்துச் சிவபுண்ணியத்தை ருசிப்பித்தருளுமென்பது எஞ்சி நின்றது. செப்பாதென்பது செப்பாவெனத் துவ்வீறுதொக்குகின்றது. (அச)

வனப்புண்டரிகமுகத்தார்தமுற்பலமாமலரின்
வனப்புண்டரிகவர்கண்விரும்பேல்வணங்காயுரைசெய்
வனப்புண்டரிகலவாமலருண்டுவண்கம்பமுண்டு
வனப்புண்டரிகவுரியானுண்டேமனம்வாய்கையுண்டே.

(இ-ள்.) வனப் புண்டரிக முகத்தார்தம் - நீர்நிலையினுள்ள தாமரைமலர் போன்ற முகத்தையுடைய பெண்களது—மா உற்பல மலரின் வனப்பு உண்டு அரி கவர் கண் விரும்பேல்- அழகிய குவளைமலரின் அழகைக் கவர்ந்து வரிகளை அவாவிய கண்களை இச்சியாதே,—வணங்காய் உரைசெய்வன் - (மானுக்கனே கடைப்பிடித்து) வழிபடுவாயாக சொல்லுவேன்;— அப்பு உண்டு - (பூஜோபகரணமாகத் தடாகத்திலே) ஜலமும் உள்ளது,—அரி கலவா மலர் உண்டு - (வனத்திலே) வண்டுகள் அணுகாத அலரும் உள்ளது,—வண் கம்பம் உண்டு - மாட்சிமை பெற்ற (ஆலயமாகத்) திருவேகம்பமும் உள்ளது,— வனப் புண்டரிக உரியான் உண்டு - காட்டில் வாழும் புலித் தோலையுடைய சிவபிரானும் (ஆராதனையை ஏற்றுப் பயன் கொடுக்கும்படி சிவலிங்கமூர்த்தங்கொண்டருளி அத்திருவேகம்பத்தில்)வீற்றிருக்கின்றனர்,—மனம் வாய் கை உண்டு- (சற்பாவனைசெய்யும் கருவியாக) நெஞ்சமும் (ஸ்ரீபஞ்சாக்கரத்தை உச்சரிக்குங்கருவியாக) வாக்கும் (பூஜிக்குங்கருவியாகக்) கரமும் உள்ளன. எ-று. ஆதலாற் புதிதாக அமையவேண்டுவதொன்றுமின்றென்பது எஞ்சி நின்றது. எளிதிற்செயற்பாலதாகிய இவ்வழிபாடே புத்திமுத்தி சாதனமென்பது கருத்து.

கைத்தாயினையகன்றுயமும்யானுங்கவலமறு
கைத்தாயினையவருகாலன்போலுமொர்கண்டகன்றன்
கைத்தாயினையவென்கண்மணியேகக்கடவியெனைக்
கைத்தாயினையநற்கம்பந்தொழாரிற்கடுந்தெய்வமே.

(இ-ள்.) கைத்தாயினை அகன்று ஆயமும் யானும் கவல

மறுகைத் தாய் - செவிலித்தாயையும் நீங்கிப் பெண்கள் கூட்டமும் நாணும் வருந்தும்வண்ணம் வீதியைக் கடந்து—இல்லையவரு காலன் போலும் ஓர் கண்டகன்றன் கைத்தாய்-வீட்டினுள்ளார் துன்பமுறுமாறு(உயிரைக் கவர) வருகின்ற இயமன்போன்ற ஒருகொடியோன் வயத்ததாகி—இனைய என் கண்மணி ஏகக் கடவி எனைக் கைத்தாய்-இப்பெற்றித்தாய என்னிருகண்ணினுண்மணி (போன்ற பெண்மணி) செல்லும் வண்ணம் நடாத்தி என்னை உவர்ப்பித்தாய்,—கடும் தெய்வமே நற் கம்பம் தொழாரின் இனைய- (ஆதலால்) கொடிய விதியே நல்ல திருவேகம்பத்தை வழிபடாதாரைப்போல (நீ) துன்பப் படுவாயாக. எ-று. இரண்டாமடியில் இல் ஆகுபெயர். [விதியொடு வெறுத்தல்.] (அசு)

கடமாதங்கம்பப்பிரானைச்சிவநிசிக்கண்வணங்கிற்
கடமாதங்கம்பற்பலசூழவாழ்ந்தங்குக்கஞ்சர்கண்ணர்
கடமாதங்கம்பணியாப்பூண்டுவைகிப்பின்கார்மலச்சங்
கடமாதங்கம்பற்றறப்போய்க்கலப்பர்திருவடியே.

(இ-ள்.) கடமாதம் சிவநிசிக்கண் கம்பப்பிரானை வணங்கில் - மாசிமாசத்திலே சிவராத்திரிகாலத்திலே திருவேகம்பநாதனைத் தொழுதால்,—கட மாதங்கம் பற் பல சூழ வாழ்ந்து (இகலோகத்திலே) மதத்தையுடைய யானைகள் பல பல (தமது முன்றிலிற்) சூழும்வண்ணம் வாழ்ந்திருந்து,—அங்குக் கஞ்சர் கண்ணர்கள் தமாது அங்கம் பணியாப் பூண்டு வைகி-பரலோகத்திலே பிரம விஷ்ணுக்களுடைய என்புகளை ஆபரணமாகத் தரித்து(ச் சிவசாரூப்பியராய் மகாசங்காரங்காறும்)இருந்து,—பின் கார் மலச் சங்கடம் ஆதங்கம் பற்று அறப் போய்த் திருவடியே கலப்பர்-பின்னர்க் கரிய ஆணவமலத்தானாய துன்பமாகிய பொல்லாங்குத்தொடர்பு முழுதுமொழிந்து திருவடிக்கண்ணே (இரண்டறக்) கலப்பர். எ-று. (அஎ)

திருக்கோவையாரணனைப்படைத்தேகம்பத்தேமகிழ்வோய்
திருக்கோவையாருளத்தோரன்பர்கூறிடச்சிற்றம்பலத், திருக்
கோவையார்கரத்தால்வரைந்தாண்டசெல்வாவருள்கூ, திருக்
கோவையார்படைவேட்கோவின்றூற்றுமென்சேல்விழியே.

(இ-ள்.) திருக் கோவை ஆரணனைப் படைத்து ஏகம்ப
த்தே மகிழ்வோய் - இலக்குமிக்கு நாயகனாகிய விஷ்ணுமூர்த்
தியையும் பிரமதேவனையும் (உலகத்தினது தோற்றநிலைகளின்
பொருட்டுத் தம்மினின்றும்) தோற்றுவித்துத் திருவேகம்பத்
திற் களிகூர்ந்து வாழ்பவரே,—உளத்துத் திருக்கோ வையார்
ஓரன்பர் கூறிட - மனத்தின்கண்ணே குற்றம் சிறிதும் பற்றா
தாரும் ஒப்பற்ற அடியாருமாகிய மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்
சொல்ல—திருச் சிற்றம்பலக் கோவையார் கரத்தால் வரைந்து
ஆண்ட செல்வா - (திருவாசகத்தோடு) திருச்சிற்றம்பலக்கோ
வையாரையும் திருக்கரத்தினால் எழுதி அடிமைக்கொண்டரு
ளிய சீரியரே,—கூதிருக்கோ வை ஆர் படை வேட்கோ இ
ன்று என் சேல் விழி ஆற்றும்-குளிர்காற்றுக்கா (அன்றிக்) கூ
ர்மை பொருந்திய பாணங்களையுடைய மன்மதனுக்கா இப்
போழ்து எனது மீன்போலும் நோக்கினையுடைய மடமகள் ச
கிப்பள்,—அருள் - (ஆதலால்) கருணை செய்தருளும். எ-று.
இரண்டாமடியில் ஓகாரம் ஒழியிசை. [நற்றாயிரங்கல்.](அஅ)

விழுமந்தவாதவர்சார்பேநயந்துவிவேகங்கள
விழுமந்தவாதவவேனோர்மதங்களைமேற்கொண்டங்கண்
விழுமந்தவாதவமென்றுமைகாட்டிவிளக்கினைநல்
விழுமந்தவாதவர்வெற்பாகம்பாவென்விளம்புவனே.

(இ-ள்.) விழுமம் தவாதவர் சார்பே நயந்து விவேகங்க
ள் அவிழும் மந்த - (பெத்த) துக்கங்கெடாதவருடைய நண்
பையே மகிழ்ந்து (கொண்டாடி) அறிவுகள் பறிபோய அபக்
குவனே,—ஆ தவ ஏனோர் மதங்களை மேற்கொண்டு அங்கண்

விழும் அந்த வாது - பெரும்பான்மையும் வேதவாகியரானுர் சமயங்களை வெல்லுதலிலே தலைப்பட்டு அதன்கண்ணே கருத்தழுந்திச் செய்யும் அத்தருக்கமானது—அவம் என்று மை காட்டி நல் விழுமம் விளக்கினை-பயனற்றதென்று (அப்பரபக்கத்தின்) குற்றத்தைப் புலப்படுத்தி (மலைவு தீர்த்துச் சுபக்கமாகிய சித்தாந்தசைவத்தின்) ஞானபாதச் சிறப்புப்பொருளை உபதேசித்தருளினீர்,—தவா தவர் வெற்பா கம்பா என் விளம்புவன் - (ஆதலால்) நாயகரோ மேருமலையாகிய வில்லையுடையவரோ திருவேகம்பநாதரோ (உமது கருணையைப்பற்றி) அடியேன் யாது புகழ்ந்து கூறுவேன். எ-று. (அகூ)

புவனம்பவனங்கமண்ணழலாவன்புள்ளூர்களர்காம்
புவனம்பவனங்களாவமர்வோன்வினைபொய்மலந்த
புவனம்பவனங்கணன்கம்பனென்றென்றுபோற்றிவிரும்
புவனம்பவனங்கனத்தனென்றேகொண்டபோதனையே.

(இ-ள்.) மண் புவனம் அழல் பவனம் கம் ஆவன் - பிருதிவி அப்புத் தேயு வாயு ஆகாயம் (ஆகிய பஞ்சபூதமும்) ஆகின்றவர்—புள்ளூர் களர் காம்பு வனம் பவனங்களா அமர்வோன் - புள்ளிருக்குவேளூர் திருக்களர் திருநெல்வேலியாகிய தலங்களை ஆலயங்களாகக் கொண்டு வீற்றிருப்பவர்,— வினை பொய் மலம் தபுவன் - (பக்குவான்மாக்கட்குக்) கன்மமும் மாயையும் ஆணவமுமாகிய (மும்மலங்களையும்) கெடுத்தருள்பவர்,—அம் பவன் - அழகிய விச்சுவகாரணர்,—அம் கணன் - அருட்கண்ணர்—கம்பன் - திருவேகம்பநாதர்—என்று என்று போற்றி விரும்புவன் - என்று பலமுறை (அடியேன்) துதித்துச் சிந்திப்பன்,—அம்பு அவ் அனங்கன் அத்தன் என்று கொண்ட போதனை - பாணமானது அந்த மன்மதன் பிதாவாகிய விஷ்ணுமூர்த்தியாகக் கொண்டருளிய ஞானமூர்த்தியை. எ-று. ஞானமூர்த்தியைத் துதித்துச் சிந்திப்பனெனக்

கூட்டுக. மாயையாகிய காரணத்தை அதன்காரியமாகிய தனு வாதிமேல் வைத்துப் பொய்யென உபசரித்தார். என்றேயெ ன்றதில் ஏகாரம் அசை. (கூ0)

போதுமினையம்பரோநடவாதிங்கும்பூம்பகழிப்
போதுமினையம்பரத்தைப்பொருமிடையார்வசையும்
போதுமினையம்பரிகம்பர்தார்புரிந்தாரினியோர்
போதுமினையம்பரவையின்வீரமும்பொன்றுகவே.

(இ-ள்.) ஐ அம்பரோ உம் பூம் பகழிப் போது இங்கு நட வாது போதுமின் - பஞ்சபாணங்களையுடைய மன்மதனுரோ உ மது பொலிவுபெற்ற அம்புகளாகிய மலர்கள் ஈண்டுச் செல்லா து செல்வீராக,—மினை அம்பரத்தைப் பொரும் இடையார் வ சையும் போதும் - மின்னலையும் ஆகாசத்தையும் போன்ற இ டையையுடைய பெண்கள் அலர்தூற்றலும் அமையும், — அரி இன் ஐ அம்பு கம்பர் தார் புரிந்தார் - விஷ்ணுமூர்த்தியை இ னிய அழகிய பாணமாகக் கொண்ட திருவேகம்பநாதர் மாலை தந்தருளினுர் — (ஆதலால்) — இனி ஓர் போதும் இனையம் - இனி ஒருபொழுதும் வருந்தமாட்டேம்,—பரவையின் வீர மும் பொன்றுக - கடலின் வலிமையும் மெலிந்தொழியக்கட வது. எ-று. திருவேகம்பநாதர் மாலை தந்தருளினுர் ஆதலால் ம ன்மதனுரோ செல்வீராக பெண்கள் அலர்தூற்றலும் அமையும் இனி வருந்தமாட்டேம் கடலின் வலிமையும் ஒழியக்கடவ து எனக் கூட்டுக. [மாலைவிருப்புரைத்தல்.] (கூசு)

கவலைக்கரும்பரவப்பூம்பகழிக்குங்கன்னியர்நோக்
கவலைக்கரும்பரவேர்நகையல்குலுக்காசைகொண்டு
கவலைக்கரும்பரவைக்குள்விழாதுகருணைபெரு
கவலைக்கரும்பரமானந்தமீந்தனன்கம்பத்தனே.

(இ-ள்.) கவலைக் கரும்பர் அவப் பூம் பகழிக்கும் - (கா ம) நோயை (வளர்க்கும்) கருப்புவில்லையுடைய மன்மதனுரது

வறிதாகிய புட்பபாணங்களுக்கும்—கன்னியர் நோக்க வலைக்கு அரும்பு அரவு ஏர் நகை அல்குலுக்கு - பெண்களது பார்வை வலைக்கும் (முல்லை) முகையும் பாம்பின் படமும்போன்ற தந்த (பந்திக்கும்) நிதம்பத்திற்கும்— ஆசை கொண்டு கவலைக் கரும் பரவைக்குள் விழாது-மையல் பூண்டு துக்கமாகிய கரிய கடலின் வீழ்ந்து மூழ்காவண்ணம், — கம்பத்தன் - திருவேகம்பவாணர்—கருணை பெருக அலைக்க அரும் பரமானந்தம் ஈந்தனன் - திருவருள் பெருக அலைத்தல் கூடாத பரமசுகத்தை (அடியேற்குத்) தந்தருளினர். எ-று. இரண்டாமடியில் அரவு ஆகுபெயர். (சூஉ)

கம்பாகம்பாநதிப்பாற்பூசைசெய்கவுரிக்கருணோக்
சம்பாகம்பாலித்தகோவேமகளிர்கடிதடநா
கம்பாகம்பாமொழிகண்களென்றுதுன்கழலைமுறுக்
கம்பாகம்பாகமுறுந்தமிழ்பாடுங்கடன்பணியே.

(இ-ள்.) கம்பா - திருவேகம்பநாதரே,—கம்பா நதிப்பால் பூசை செய் கவுரிக்கு அருள் நோக்கம் பாகம் பாலித்த கோவே - கம்பையாற்றின்கண்ணே (திருவடிகளைப்) பூசித்த உமாதேவியாருக்குக் கருணைப்பார்வையும் (வாம) பாகமும் அளித்தருளிய முதல்வரே,—மகளிர் கடிதடம் நாகம் மொழி கண்கள் பாகு அம்பு ஆம் என்றுது - பெண்களுடைய நிதம்பம் பாம்பின் படமாகும் வசனங்களும் நேத்திரங்களும் பாலின்சுவையும் பாணங்களுமாகும் என்று புனைந்துரையாது,—உன் கழலை முறுக்கம் பாகம் பாகம் உறும் தமிழ் பாடும் கடன் பணி - உமது திருவடிகளைப் (புகழ்ந்து நாளிகேரபாகமாகிய) முறுகிய பாகமும் (கதலீபாகமாகிய) செம்பாகமும் பெற்ற தமிழ்ச்செய்யுள்கள் இயற்றும் முறைமையை (அடியேனுக்கு) அருள்செய்வீராக. எ-று. இக்ஷு-பாகம் திராக்ஷாபாகமாகிய இரண்டையும் முதலினும் இறுதியினுங் கூட்டி நான்கென வட்

நூலார் கூறுப. அவற்றுள் இடைநின்ற நாளிகேரபாகம் கதலீபாகமாகிய இரண்டுமே பெரும்பயனுடையனவென்பார் முறுக்கம்பாகம் பாகமுறுந்தமிழ் பாடுங்கடன்பணியென்றார். இக்ஷு - கரும்பு. திராக்ஷை - முந்திரிகை. நாளிகேரம் - தெங்கு. கதலி - வாழை. (கூ௩)

பணியாதனந்தம்பரிசடியாரெதிர்ப்பட்டிடிற்செய்
பணியாதனந்தன்புகழநிற்பீரென்றுபாடிப்புத்தி
பணியாதனந்தந்துபசரியாதுகம்பாவரவப்
பணியாதனந்தஞ்சமென்றறிவேனெப்படியுய்வனே.

(இ-ள்.) அடியார் எதிர்ப்பட்டிடில் அனந்தம் பரிசு பணியாது - தொண்டர்கள் நேர்பட்டாற் பலமுறை வணங்குதல் செய்யாதும்,—செய் பணி யாது அனந்தன் புகழ நிற்பீர் என்று பாடிப் புத்தி பணி - (அடியேனால்) இயற்றத்தக்க குற்றேவல் யாது சேடனும் துதிக்கநிற்கும் மகான்களேயென்று புகழ்ந்து (சிவமாக) மதித்து (வினவி),—ஆதனம் தந்து உபசரியாது - ஆசனங்கொடுத்து வழிபடாதும்,—கம்பா அரவப் பணியா-திருவேகம்பநாதரோ சர்ப்பாபரணரோ—தனம் தஞ்சம் என்று அறிவேன் எப்படி உய்வன் - திரவியத்தையே பற்றுக்கோடாகக்கொண்டு கெடுகின்ற அடியேன் எவ்வண்ணம் பிழைப்பேன்! எ-று. மேனுமேலும் பொய்ப்பொருளையீட்டமுயலாது கருத்தமைந்து இயன்றமாத்திரம் சற்பாத்திரத்தில் உபகரித்தலே உய்யுநெறியென்பது கருத்து. (கூ௪)

திருச்சிற்றம்பலம்.

மெய்கண்டதேவன்றிருவடிவாழ்க.